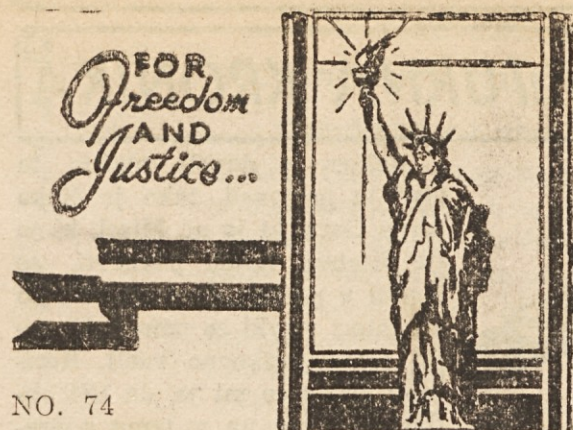

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, APRIL 15, 1965

ŠTEV. LXIII — VOL. LXIII

Komunisti začeli zopet rovariti na Filipinih

Obnovili so svojo terensko organizacijo in začeli strahovati podeželsko prebivalstvo, kar je verjetno priprava za komunistično revolucijo.

MANILA, Filip. — Komunisti so se začeli uveljavljati na Filipinih že tekom zadnje svetovne vojne. Pod japonsko okupacijo jim je močno zrastle greben, precej tudi po zaslugi naše obveščevalne službe, ki je skrbela za orožje, municijo in deloma tudi za hrano. Ko je Amerika po vojni zopet prevzela upravo na otokih, so bili komunisti dobro zapisani pri njej kot izborni gverilci, toda slabo pri domačih veleposestnikih radi komunistične politike.

Komunisti se domačih nasprotnikov niso preveč bali, saj so imeli dobro organizirane oddelke 14.000 gverilcev, ki jih je podpiralo 50.000 aktivistov in povrh je bil na njihovi strani dober milijon filipinskega kmetijskega proletarijata. Prvi predsednik nove neodvisne filipinske republike Magsaysay se zato ni spustil z njimi v boj, je raje sklenil z njimi mir: obljubil jim je splošno amnestijo in še zemljo vsem tistim, ki bi jo radi obdelovali. Komunisti, bolj znani pod imenom Huk, so predsednikove predloge sprejeli in filipinsko partizansko gibanje je zaspalo.

Agrarna reforma ni bila izvedena

Toda ne za dolgo. Predsednik Magsaysay je umrl 1. 1957 pri letalski nesreči, predno je izvedel agrarno reformo. Njegovi nasledniki so podlegli političnemu vplivu filipinskih bogatašev, posebno veleposestnikov, ki imajo ob enem tudi močnejše varuhe v naših zahodnih konservativnih politikih. Ker so pristaši Huk gibanja videli, da so goljufani v njihovih pričakovanjih, so se začeli zopet organizirati. Pravijo, da so že danes številčno tako močni kot l. 1950, ko jih je bilo največ. Niso pa še tako aktivni, kot so bili takrat, vendar pa imajo svojo organizacijo razporedeno po vsej deželi tako dobro, da jih mora vsakdo podpirati, celo veleposestniki. Drugače gorijo hiše in gospodarska poslopja ali pokajo revolverji. Huk voditelji so se tudi že vrtnili v obe glavni stranki, narodno in liberalno, in so torej varni pred političnim preganjanjem.

Vse to pomeni verjetno le za tiste pred političnim viharjem. Komunisti čakajo, kdaj bo položaj v nekdanjih francoskih kolonijah v Aziji dozorel, da tudi oni lahko nastopijo. Zal se pa naše državo tajništvo za to nevarnost premalo briga.

Še dosti vodne sile

ANTWERPEN, Belg. — V Kongu, nekdanji belgijski koloniji, je še vedno okoli 130 milijonov konjskih sil vode neizrabljene.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno in malo toplejše z verjetnostjo dežja. — Najvišja temperatura 58.

Novi grobovi

Pavel Cesnik
Na domu svoje hčere na 429 E. 158 St. je umrl 93 let stari Pavel Cesnik, rojen v vasi Selce v fari Slavina, od koder je prišel v Ameriko pred 61 leti, mož l. 1959 umrle Barbare, roj. Smrdel, oče Charlesa, Fredericka, Mary Ogrinc, Anne Cergol, Stefanije Tolar in Frances Gorše, 10-krat stari oče in 14-krat praoče. Bil je član Društva V boj št. 52 SNPJ in je delal do svoje upokojitve pred 28 leti kot kovač v delavnicah N.Y.C. železnice v Collinwoodu. Leta 1923 se je preselil na farmo pri Painesvillu in ostal tam do pred 6 meseci, ko se je preselil k svoji hčerki Mary Ogrinc. Pogreb bo v soboto ob 10.30 dopoldne iz Železovega pogrebnega zavoda na 152 St. na Lakeview pokopališče.

Naše atomsko orožje daleč presega rusko

WASHINGTON, D.C. — Gotovo niso brez namena začele krožiti po naši prestolici govori, kako je Amerika oborožena v primeri z Rusijo in kakšno škodo lahko napravijo atomske rakete pri nas in v Rusiji. Ako bi na primer padlo 200 naših atomskih bomb ali raket na Rusijo, bi zgubilo življenje predvidoma 50 milijonov Rusov, 65% ruske industrije bi pa bilo uničeno. Ako bi padlo 800 bomb ali raket, bi zgubilo življenje okoli 100 milijonov Rusov, od ruske industrije bi pa ostalo le 23%. Seveda veljajo podobne porazne številke tudi za Ameriko. Prvi naval ruskih atomskih bomb in raket bi pobil 100 do 150 milijonov Amerikancev, kamor bi bile pač bombe in rakete usmerjene.

Naša narodna obramba ima menda sedaj 935 medcelinskih bombnikov in 854 medcelinskih raket v stalni pripravljenosti. Tem je treba dodati še 416 Polaris raket na atomskih podmornicah. Napram Rusom pomeni to, da smo trikrat do štirikrat močnejši v raketah in bombnikih. Naše oborožene sile imajo sedaj 2,700 atomskih bomb in glav na razpolago, med njimi je le dobra četrtina takih, ki ne pridejo v poštev za velike daljave.

CLEVELAND, O. — Tito je že na velikonočnih počitnicah v Alžirju, toda ne sam. Z njim so šle njegove skrbi za jugoslovansko politiko. Njegova aktivna nevtralnost se je namreč skoraj preveč živahno udejstvovala v vseh smereh, hotela je z enim udarcem ubiti nič koliko muh. Udarac je prišel, muhe so pa ostale žive.

V Evropi mu ne gre vse, kot želi. Vzemimo na primer stike z Anglijo. Angleški zunanji minister pride te dni v Beograd, gotovo ne za to, da bi se ognil razgovoru s Titom, pa jo jugoslovanski diktator popiha v Alžir. Ali se ni Tito morda prehudro razjezil nad tistimi 30 angleškimi kulturnimi delavci, ki so javno dali duška svoji nezadovoljnosti, da je režim dal za preti Mihajlova? Jeza je upravičena, kajti odkar prihajajo takiki protesti, je zapihal v evropskem javnem mnenju čisto drug veter v smeri proti Jugoslaviji.

Tito morda upa na uspeh svojega obiska v Alžiriji. Opazovalci pravijo, da je tako upanje

Hanoj postavil pogoje

Vztraja na zahtevi po umiku ameriški čet in orožja iz Južnega Vietnama in ureditev tega po programu rdeče Osvobodilne fronte.

TOKIO, Jap. — Predsednik vlade Sev. Vietnama Pham Van Dong je v govoru pred narodno skupščino navedel pogoje za mir v Vietnamu. Obsegajo v glavnem štiri točke.

Kot poroča poročevalska služba rdeče Kitajske v Peipingu, je Van Dong zahteval:

1. Priznanje osnovnih narodnih pravic vietnamskega ljudstva, mir, neodvisnost, suverenost, edinstvo in nedotakljivost ozemlja...

2. Dokler je Vietnam še vedno ločen v dva dela, izpolnjevanje vojaških določil ženevskega dogovora iz leta 1954. Noben od obeh delov se ne sme priključiti nobeni vojaški zvezi s kako tujo državo, na njegovih tleh ne sme biti tujih vojaških oporišč, čet in obojca.

3. Notranje zadeve morajo biti prepustene ureditvi južnovietnamskega ljudstva v soglasju s programom Južnovietnamske osvobodilne fronte.

4. Mirna združitev obeh Vietnamov mora biti prepustena ljudstvu v obeh njegovih delih brez vsakega vmešavanja od zunaj.

Van Dong je zavrnil vsako vmešavanje Združenih narodov v zadeve Vietnama. Iz Peipinga so glavnemu tajniku ZN U Tanu sporočili kar naravnost, da si naj prihrani napor in naj ne hodi tja in v Hanoj zaradi posredovanja v miru v Vietnamu.

Sprejem hanojskih zahtev bi pomenil prepustitev Južnega Vietnama komunistični osvajalnosti, zato je razumljivo, da jih v Washingtonu zavračajo. Zružene države so ponovno poudarile, da ne bodo trpele nasilnega širjenja komunistične oblasti v jugovzhodni Aziji.

Še ni sto let
PROVIDENCE, R.I. — Začetek tekstilne industrije v naši deželi pomeni zgraditev stare Slater tovarne v Pawtucketu, R.I. leta 1873. Ta je sedaj le še kot zgodovinska krajevna zanimivost.

Titove skrbi v njegovi zunanji politiki

vešana stvar. Tito bi namreč rad pregovoril Ben Bello, da ne bi tako simpatiziral s kitajskimi komunisti in da bi jim svetoval zmernost v napadih na Beograd in seveda tudi na Moskvo. Ben Bello mu ne bo mogel kaj prirediti. Mož je namreč v gospodarskih težavah in postaja zmeraj bolj odvisen od Pariza. Pariz pa naravno svetuje Ben Bello, naj bolj goji slovenskimi komunisti. Proti združenemu kitajskemu in francoskemu vplivu pa Tito ne bo opravil v Alžirju ničesar.

Titu tudi ne gre iz spomina zadnja konferenca 17 neopredeljenih držav, ki je bila v Beogradu začetkom preteklega meseca. Tito je upal, da bo konferenca grmela proti "ameriškem imperijalizmu" in obsojila ameriško politiko v Aziji. Indija, Ceylon in Tunizija so se tej Titovi nankani uprli in grom proti Ameriki je takoj potihnil. Tito je pred kratkim gostil tunizijskega predsednika Bourguiba. Mišlil je, da ga bo pripravil do kritične presoje ameriške politike,

Burmanska diktatura se je spila z budisti

RANGOON, Bur. — Burmanski diktator general Ne Win vodi svojo deželo z vso hitrico v "socializem", ki je pa močno podoben komunizmu. Generalov režim ima v svojih rokah že vse gospodarstvo, diktaturo so začeli močno čutiti tudi budistični redovniki. Pojavila se je med njimi struja, ki je organizirala demonstracije in izgrede po velikih burmanskih mestih; tekom izgreдов je prišlo do preganjanja vladnih vidnih režimskih pristašev.

General ni mogel tega trpeti in je začel menih preganjanje, ti so ga pa razvpili, da je brezbožnik in da hoče narodu vzeti vero in Boga. Kdo tiči za podvigi budističnih redovnikov, še ni jasno.

Za režim so redovniki navadno politični špekulanti in demagogi, ki jih je treba preganjanje. Zagovorniki režima odobravajo Ne Winovo taktiko, toda policija sama je pa drugih misli; redovnike preganja samo na videz, kjer pa le more, jih ne vidi in ne sliši, akoravno vpriparjajo demonstracije in izgrede pred nosom varnostnih organov.

Kubanci morajo na Veliki teden delati na kmetih

HAVANA, Kuba. — Sladkor ni trs je na Kubi že davno dozorel, toda Kubancem se ni mudilo, da bi ga hudo delali in odpeljali v sladkorne tovarne. Do začetka tega meseca je bilo še zmeraj 25% trsa na poljih, kar bi pomenilo izgubo 1.5 milijona ton sladkorja, ako bi ga nihče ne spravil pravočasno v tovarne. Diktator Castro je zato začetkom aprila odredil "splošno mobilizacijo" vseh patriotov po mestih in jim naročil, naj gredo delat na kmete.

Njegovemu pozivu so se odzvali največ samo uslužbenci javnih uprav. Zato je bilo s ponedeljkom veliko uradov, med njimi tudi nekaj ministrstev, zaprtih. Na delo je šel celo sam Castro s svojimi ministri. Kako je bil priden in koliko časa je trajala njegova pridnost, pa časnikarji niso smeli napisati. Patriotični sezonski delavci se bodo začeli vračati na svoje poklicno delo takoj po Veliki noči.

pa mu je njegov gost rekel, da je proti vsakemu ostremu nastopu proti Ameriki.

Titu se danes tudi maščuje, da je svoje čase stavil prevelike upe na Sukarna. Sukarno je šel iz ZN, kar Beograd ni odobral. Zato je pa indonezijska javnost takoj začela gledati kritično na nekdanje prijateljstvo z Jugoslavijo. Danes je na to prijateljstvo ostal samo še spomin. Na Cipru je Tito podpiral Grke in s tem zadovoljil Grčijo in nadškofa Makariosa. Pa je prišla Moskva in začela zagovarjati turške interese, kar je spravilo jugoslovanske diplomate v zadrego. Sedaj morajo previdno plavati med grškimi in turškimi željami.

Nič kaj dobro se Tito ne počuti v azijsko-afriškem bloku. Tam je 61 članov, Jugoslavija je edina evropska država v tem bloku, ki pa zmeraj manj pomeni. V bloku raste namreč število držav, ki simpatizirajo s Kitajsko ali so vsaj nevtralne do kitajskih komunistov. Vse te gledajo po strani Tita in njegovo

UNIE V JEKLARNAH SO ZA PODALJŠANJE POGODBE

Unije jeklarskega delavstva so pripravljene podaljšati sedanjo kolektivno pogodbo z jeklar-nami za nedoločen čas, če pristanejo jeklarne na nekaj malih izboljšanj. Jeklarne bodo na predlog verjetno pristale in računajo, da bo pogodba ostala v veljavi, dokler ne dobi Unija novega vodstva v zvezi z zadnjimi volitvami.

PITTSBURG, Pa. — Sedanja pogodba med Unijo jeklarskega delavstva in jeklarnami poteče 1. maja. Ni izgledov, da bi bi o mogoče dotlej skleniti novo pogodbo, brez pogodbe pa po unijskem načelu ni dela. Da se izognejo ustavitvi dela, so jeklarne dolgo upale na podaljšanje obstoječe pogodbe za čas pogajanj o novi. Sedaj se je unija odločila jeklarnam staviti predlog, naj bo sedanja pogodba z malimi izboljšanj, ki naj pokažejo dobro voljo jeklarn, podaljšana, dokler ne bo mogoče doseči nove.

Do nove pogodbe ni moglo priti zaradi težav v vodstvu Unije, kjer sta pri zadnjih unijskih volitvah 9. februarja nastopila kot predsedniška kandidata dosednji predsednik McDonald in dosednji glavni tajnik Abel. Volivni boj je bil precej oster in je razbil notranjo harmonijo v vodstvu unije, brez katere je pogajanja težko voditi. Dokler ne bo vprašanje novega predsednika rešeno in ne dobi unija znova trdnega vodstva, na uspešne razgovore o novi kolektivni pogodbi jeklarne ne računajo. Predstavniki Unije govore o podaljšavi sedanje pogodbe za tri mesece, predstavniki jeklarn bi pa imeli raje pogodbo za nedoločen čas z določilom, da katerakoli stran lahko vsak čas predloži pogajanja za sklenitev nove pogodbe.

V kolikor se bodo predstavniki Unije jeklarskega delavstva sporazumeli s predstavniki jeklarn o začasnem podaljšanju sedanje pogodbe z dopolnili, ki jih unija želi, bo nevarnost štrajka v jeklarski industriji, na katero so vedno znova opozarjali v zadnjih mesecih, prešla.

Johnson zna računati

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson je ponudil bilijon dolarjev za gospodarski napredek in razvoj jugovzhodne Azije. Če vpoštevmemo, da stane sedaj vojna v Vietnamu Združene države letno okoli 1.7 bilijona dolarjev, bi s sklenitvijo

politiko. Končno imajo prav; ako so postavljene pred izbiro, komu naj se zamerijo, bodo gotovo tako pametne, da bodo zveze s Titom žrtvovali zvezam s tovarišem Maom.

Med tem se bliža poletje in Tito bo moral iti na obisk k nemškemu komunističnemu diktatorju Ulbrichtu. Da bo ta obisk hudo kritiziran v Bonnu, ni treba dvomiti. Vse tri stranke, ki se bodo udeležile parlamentarnih volitev, bodo kar tekmovali, katera med njimi bo ostrejša v svoji sodbi o Titovi zunanji politiki.

Za zabelo pa še tole: Po Beogradu krožijo vesti, da v Moskvi niso nič kaj zadovoljni s Titovim sedanjim režimom. Nekaj mora že biti resnice na tem, drugače Tito ne bi poslal v Moskvo svojega zaupnika za novega jugoslovanskega poslanika.

Ne vemo, kaj je res na vseh teh sluhih, drži pa, da se bo Tito vrnil s počitnic prav z istim številom skrbi, ki je z njimi šel na pot v severno Afriko. Morda jih bo med potjo moral še nekaj dati.

miru ali vsaj premirja še vedno prihranili kar lepo število milijonov, pa četudi bi pomagali jugovzhodni Aziji k gospodarskemu napredku z enim bilijonom dolarjev.

Predsednik Johnson se obljubil bilijon dolarjev pomoči razdeljene na več let.

Zahodni del Berlina začel hoditi v vzhodni

BERLIN, Nem. — V smislu sporazuma iz lanskega leta, ki so ga sklenili zavezanci z Moskvo, so pretekli ponedeljek začeli Nemci iz zahodnega Berlina obiskovati svoje sorodnike, znance in prijatelje v vzhodnem delu. Še pretekli teden so vsi mislili, da komunisti tega ne bodo dovolili, akoravno jih je vezala pogodba. V ponedeljek zjutraj pa so bili štirje dogovorjeni prehodi odprti za vsakogar, kdor je imel še od prej potrebno dovoljenje.

Računajo, da bo najmanj milijon Berlinčanov izrazilo priliko in šlo "na vzhod". Samo za Veliko noč računajo nad 100.000 obiskov. Tisti, ki gredo na obiske, lahko vzamejo s seboj hrano, darila in osebne potrebščine. Komunistične straže ne delajo pri pregledih nobenih težav. Največ gre na drugo stran starih ljudi, vendar pa ni letos ti-tega razburjenja, ki so ga opazili pri božičnih prehodih. Tudi radovednežev se je nabralo manj.

Zadnje vesti

NEW YORK, N.Y. — Predsednik britanske vlade Wilson je večeraj finančnikom in vodilnim podjetnikom Združenih držav zagotovil tu, da bo njegova vlada branila trdnost funta z vsemi sredstvi in "teh ni malo." Wilson bo danes govoril v Washingtonu s predsednikom Johnsonom, zvečer pa se bo vrnil domov.

LONDON, Vel. Brit. — Angleško letalo, ki je vozilo veliko-onočne izletnike na Isle of Jersey se je pri pristanku v megli ponesrečilo, pri čemer je bilo 25 oseb mrtvih. Živa je ostala le francoska strežnica v letalu.

SAJGON, J. Viet. — Ameriška letala so večeraj odvrkla nad Severnim Vietnamem preko 3 milijone letakov, v katerih je rečeno, da sta vojne in letalskih napadov na Severni Vietnam krivi komunistični vladi Severnega Vietnama in rdeče Kitajske. Ho-Ci-Minh je v letakih predstavljen kot "kitajski lakaj, ki je izdal svoje lastno ljudstvo."

Iz Clevelanda in okolice

Seja—
Društvo Slov. dom št. 6 SDZ ima jutri, v petek, ob osmih zvečer sejo v SDD na Recher Ave. Vse članstvo vabljen!

Seje ne bo—
Podr. št. 5 SMZ v aprilu zaradi Velike noči ne bo imela seje. Asesment lahko člani poravnajo pri tajniku Franku Macerolu na domu na 1172 Norwood Rd.

Na obisku—
Frank Drazumerich s 126 Grand Avenue v Torontu, Ont., se je ogledal v našem uradu. V Clevelandu ostane čez praznike. Dobrodošel in prijetno bivanje v metropoli!

V bolnišnici—
G. Leopold Zupančič z 20851 Arbor Ave. je v Euclid Glen-ville bolnišnici, soba št. 411. — Obiski so dovoljeni.

Zadušnica—
V nedeljo ob sedmih bo v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pok. Franka Valencica ob 5. obletnici smrti.

Trgovina zaprta—
Mr. in Mrs. Howard Cerne od Frank Cerne Jewelry Co. na 6412 St. Clair Avenue, odpotujeta v Westerley na Rhode Island k sinu Rogerju, snahi in vnukinji, ki bo 27. aprila dopolnila eno leto. Trgovina bo zaprta 19., 20. in 21. aprila, torej od ponedeljka do vključno srede.

Se pod zdravniško oskrbo—
Mrs. Mary Velekanje iz Chesterlanda, Ohio, je še vedno pod zdravniško oskrbo. Zahvaljuje se vsem za obiske, voščila in darila.

Velikonočno cvetje—
V trgovini Sam's Discount na 3810 St. Clair Ave. je naproday te dni pred prazniki izbrano sveže cvetje vseh vrst v lončkih po polovičnih cenah, ker so trgovino na novo odprli. Podrobnosti jutri v oglašju!

Boj proti mestnemu dohodninskemu davku—

Cleveland Taxpayers Committee, ki mu načeljuje mestni odbornik John Pilch, demokrat v 30. vardi, je razposlal večeraj okoli 200.000 pisem hišnim lastnikom po vsem Clevelandu, v katerih te poziva, naj glasujejo proti dohodninskemu davku, ki ga je predložil župan Locher in naj pošljejo v sklad gornjega od-bora po \$1.00.

Danes zadnji dan—
Danes je 15. aprila, zadnji dan za prijavo in plačilo dohodninskega davka.

Poneverba pri Capital National Bank—

Oblasti preiskujejo poneverbo pri National Capital Bank, ki utegne doseči okoli četrtr milijona dolarjev. Za sedaj preiskava še ni končana in niso bile objavljene nobene podrobnosti.

Mladi vlomilci—
Policija je prišla na zahodni strani skupino 10 vlomilcev, starih komaj 11 do 15 let. Vsi so menda priznali udeležbo pri vlomih.

Električna uspavanka
Bolgarski strokovnjaki za medicinsko tehniko so izdelali aparat, ki blaži utrujenost zaradi napornega duševnega dela in premaguje nespečnost. Bolnik spokojno zaspi kmalu potem, ko mu nadenejo elektroodno masko ter ga izpostavijo električnemu toku nizke frekvence in majhne jakosti. Preizkusna doba aparata je mimo, za bližnjo prihodnost napovedujejo serijsko proizvodnjo.

NAROČNINA:
Za Združene države:
\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
United States:
\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 74 Thurs., April 15, 1965

Dva načina

Pretekli teden je minilo sto let, odkar sta se sestala v hiši farmarja McLeana pri Appomattoxu poveljnik Armade severne Virginije gen. R. E. Lee in poveljnik unijske armade gen. Grant, da skleneta dogovor o predaji konfederacijske vojske. Gen. Lee je imel še okoli 25,000 mož, ki pa so bili izčrpani in brez hrane. Opoldne so se zastoni skušali prebiti skozi obroč unijskih čet gen. Granta. Njegov poveljnik je spoznal, da je vsak nadaljni boj nemožen in nesmiseln ter je poslal poveljniku unijskih čet ponudbo za pogovor o predaji.

Poveljnika sovražnih vojsk sta si segla v roke, pa se nato vsedla vsak v svoji mizi in se dogovorila o pogojih predaje.

Gen. Grant je dovolil častnikom nasprotnne armade, da obdrže svoje sablje in konje, vsi vojaki so bili pomiloščeni in jim je bilo dovoljeno, da se vrnejo na svoje domove. Gen. Lee je prosil gen. Granta, naj dovoli vojakom, ki so imeli svoje konje in mule, da te vzamejo s seboj domov, da bodo lažje obdelali svoje polje.

"To bo imelo najboljši možni vpliv na ljudi, bo zelo hvalevredno in bo napravilo veliko za pomiritev našega ljudstva," je utemeljeval svoj predlog gen. Lee. Gen. Grant je brez pomišljanja predlog svojega nasprotnika sprejel.

Zmagoviti general je pokazal razumevanje do svojih nasprotnikov, ko je dejal gen. Leeju, da bodo federalni komisarji njegove ljudi oskrbeli s 25,000 obroki vojaške hrane. Generala sta dogovor podpisala, si zopet segla v roke in gen. Lee je zapustil hišo in zajahal konja, ki ga mu je pripeljal sluga. Gen. Grant se je s svojimi spremljevalci pojavil na vratih in pozdravil gen. Leeja, ko je odjezdil na svojem konju z vsemi svojimi poveljniškimi znaki in s sabljo, ki jo je vzel s seboj na pogajanje, da bi jo izročil zmagovalcu v znak predaje. Gen. Grant se je izkazal za moža in človeka, ki svojega nasprotnika v tej bridki uri ni maral poniževati.

V nekaj tednih bo minilo 20 let, odkar je bila v Sloveniji končana državljanska vojna. Kjerkoli so komunističnim zmagovalcem padli v roke njihovi nasprotniki, so jih brez vsake preiskave pobili, kot da ne bi bili njihovi bratje po krvi, ki so le z orožjem branili svojo svobodo, svoje prebivanje, svoj dom in svoje družine. Pobili niso samo one, ki so se jim upirali z orožjem v rokah, pobili in pomorili so tudi na deset tisoče drugih, med njimi žene in otroke.

Nekaj tednov po končni zmagi so izročili Angleži tistovcem nad 10,000 domobrancev in deset tisoče drugih bojevnikov proti komunističnemu nasilju iz časa državljanske vojne na obljubo, da bodo postopali z njimi človeško in postavili le one, ki so zakrivali kak zločin, pred sodišče. Komaj so rdeči zmagovalci dobili svoje nasprotnike v roke, so jih oropali vsega, jih pretepali in sramotili na vse načine, jih mučili več tednov, nato pa jih postreljali in zakopali v množične grobove v gozdovih nad Laškim, v Kočevskem Rogu in drugod. V Sloveniji so uvedli pravo strahovlado, da ni bil nihče življenja varen. Sredi noči so prišli po človeka, ki jim ni bil všeč, in nihče ga ni več videl... Letos mineva od teh strahot 20 let.

V zadnjih letih, potem ko so doma strli zadnje ostanke svojih, tudi le možnih nasprotnikov, jih uničili in ponižali od kraja, prihajajo Titovi zastopniki raznih vrst, "kulturniki", "časnikarji", pa tudi uradni zastopniki režima med izseljence in iščejo stike zlasti s politično emigracijo, ki je pred njihovim nasiljem srečno našla pot v svobodo. Pripovedujejo, da "se je sedaj vse spremenilo", obsojajo nasilja, množični pomor domobrancev in nešteti drugih nasprotnikov kot nekaj, kar se "žal dogaja v vsaki revoluciji", govorijo celo o postavljanju spomenikov "žrtvam revolucije" in predlagajo pomiritev, mirno sožitje, če že ne "sodelovanja v korist domovine".

Priznati je treba, da je tem oznanjevalcem pomirjenja uspelo prepričati nekatere o iskrenosti njihovih ciljev in namer. Sprejeli so njihova vabila na obisk domovine, se dali tam od titovskih propagandistov voditi pri ogledih "podbitev osvobodilne borbe" in hodili so na sprejeme k vodnikom komunističnega režima v Ljubljani in v Beogradu. Velika večina slovenskih ljudi v svobodnem svetu ne da dosti na vabljuje besede, na šopke nageljev in slivovko, s katerimi sprejemajo obiskovalce ob prihodu na obisk Slovenije, dejanj, ki bi lepe besede potrjevala, pa doslej ni bilo.

Če je v Ljubljani in Beogradu res kaj dobre volje, naj dajo onim domobrancem v Sloveniji, ki se jim je na kak način posrečilo rešiti rdeči maščevalnosti, iste ugodnosti, ki jih nudijo svojim "borcem", naj poskrbe za vdove in druge svoje pomorjenih, da ne bodo v revščini in stiski končavali svojega žalostnega življenja. Dovolijo naj ob 20-letnici

množičnih pomorov prenos kosti pomorjenih v blagoslovljeno zemljo, naj popeljejo vsaj duhovnike na te množične grobove, da bodo opravili molitve za mrtve, kot je v krščanskem svetu navada.

Ko bodo izginili z vodilnih položajev v Sloveniji ljudje, ki so krivi množičnih moritev, ko bo zavzel njihova mesta nov rod, ki nima krvavih rok, bo morda šele prišel čas, ko bo mogoč kak razgovor.

Tito, Kidrič, Kardelj, Maček, Bebler, Polič in tovariši niso imeli niti trohice spoštovanja, človečnosti in razumevanja, kot jih je pokazal gen. Grant do gen. Leeja. Kar so počeli z gen. Rupnikom, domobranskimi častniki in navadnimi domobranci, je sramota, ki v zgodovini slovenskega naroda ne bo pozabljena.

Milwauški zapiski

MILWAUKEE, Wis. — Vsaka Velika noč nam pripoveduje o praznem grobu, o speči straži, o pogrebeh, ki se veselijo, o razdejanju, ki slavi zmago. Velikokrat nam razdejanje oznanja pojav novega življenja. Posebno živo nam to pove narava okrog nas. Da lahko pomlad vzklije v vsej lepoti, mora prej zima otresti vsak list z drevesa. Po božjem načrtu je Kristusovo telo moralo biti razbičano, razpraskano s trnjem, pribito na križ, prebodeno s sulico, izmaličeno tako, da je celo vedno domoveči Pilat zaklical: "Glejte, ali je to še človek!" — da je moglo zasijati v vsem veličastvu vstajenja. Nikoli ni bilo Velike noči, da ni bilo prej Velikega petka. To se pravi: prej je treba trpeti in se žrtvovati, predno nam je podeljena zmaga, križ mora priti pred krono. Če bi imeli to resnico Velike noči vedno pred očmi, bi si prihranili veliko težav in bridkihkušenj in nepotrebnih bojov. To nam hoče povedati tudi cerkev, ko nam nalaga post in pokoro. Najprej se je treba postiti, da se pozneje lahko veselimo in postimo. Edino po resnem postu je velikonočni "žegen" zares okusen in ima tudi pomen.

Kralj Karel V. je nekoč polonoter mu rekel: "Izberi." Sin je za trenutek premišljal, potem pa je izbral meč. Oče ga je vprašal: "Zakaj?" Sin je vzel meč in pokazal na krono ter rekel: "S tem si pridobil ono." Tako si tudi mi z mečem pokore pridobimo krono večnega življenja.

Sv. apostol Pavel nam pove isto, ko pravi: "Postrajte stari kvas, da boste novo testo." To se pravi, umreti moramo staremu človeku greha, očistiti se v pokori in postu, da se bo tako v nas rodilo novo življenje v Kristusu. Tako, da bo po razdejanju starega človeka nastalo novo življenje, nova pomlad.

V tem letnem času si prijatelji in znanci vojščijo vsele velikonočne praznike. S tem izražajo veselje in zadovoljstvo. Svojo notranjo srečo hočejo v pravem krščanskem duhu deliti s svojimi prijatelji in znanci. V tem smislu tudi poročevalec milwauških zapiskov želi vsem bralcem in znancem vesele praznike.

Zadnjič smo poročali o bolezni gospoda doktorja Jožeta Golleta. Obrnilo se je na bolje. Počuti se bolj korbajni. Sicer je zaenkrat še v bolnici. Vendar upa, da jo bo vsak čas zapustil. Ni še vse dobro ali zdravnik upajo, da je gospod Jože na najboljši poti k zdravju. Sam si želi, da bi čimprej lahko bil zopet med ljudmi. Rajši bi zapustil bolnico danes kakor jutri.

Ob tej priliki se gospod doktor iz vsega srca zahvaljuje vsem, ki so ga obiskali za časa njegove bolezni ali mu poslali karto, željo, da čimprej ozdravi. Veliko ljudi mu je poslalo tudi že velikonočne čestitke. Vsem ne more odgovoriti. Upa, da bodo ljudje razumeli zakaj ne. Želi vsem, da bi jim dobri Bog naklonil svojo milost in blagoslov za pozornost, ki so mu jo skazali. Naj jim obilo povrne za ves njihov trud.

Čas beži. Komaj se zavedamo, da se staramo. Celo neradi o tem slišimo. Pa predno se dobro obrnemo, že praznujemo obletnice. Najprej je petindvajsetletnica tega, potem onega, nato si star petdeset let itd. Prav za prav predno si se dobro živeli v razmere in v življenje, te že kličejo stari oči ali stara mati. To se je zgodilo našemu dobremu znancu Janezu Riflju. Zadnji teden so mu krstili vnučka Jeffery, James, sina njegove hčere Marije. Drugega nam ne preostane, kakor da mu čestitam. Tako je, treba se bo kar živeti v vlogi, da si stari oči. Nič ne pomaga. Da je njegova žena Sophie postala stara mati, se samo po sebi razume. Nje ne moremo izpustiti. Tudi to je lepa vloga, biti stara mati.

Treba je dati priznanje, komur priznanje gre. Šele pred nedavnim sem zvedel, da je Karl Maierle zopet v šoli. Pri vseh svojih letih je dobil korajžjo in se podal v šolo. Rad bi postal brivski mojster, da bi tako lahko skupaj delal s svojo ženo, ki že vodi frizerski salon. Le tako naprej. Star pregovor pravi, da hrabre podpira sreča.

Pri cerkvi sv. Janeza so imeli tridnevno kot pripravo za Veliko noč. Zaključili so jo na Čvetno nedeljo s celodnevniščanjem. Omeniti moramo, da so prikrat opravili vse molitve v angleščini pri sklenitveni požnost. Do sedaj je vedno vse bilo latinsko. Ljudje so sprejembo kar dobro sprejeli. Seveda bi nekateri radi videli, da bi bilo slovensko, ker je slovenska fara. Vendar so ljudje to sprejeli z razumevanjem, ker večina udeležencev je le angleško govorečih faranov. Prav tako cerkvena oblast ne da privoljenja za drugi narodni jezik, kakor angleščino.

Kakor razvidim iz sporeda za Veliki teden pri cerkvi sv. Janeza, so obdržali še staro navado: vstajenje s procesijo. Takoj po obredih, ki se bodo začeli zvečer ob osmih na Veliko soboto, bodo imeli Vstajenje in procesijo. Tony Zagar prinese vsako leto za to priliko vejico vinske trte, ki je zrasla že v tistem letu. To že dela čez štiri deset let. Vejico potem damo v roko vstalemu zveličarju, ki ga slovesno nesejo na čelu procesije. Temu kipu vstalega zveličarja navadno pravijo aleluja.

Po letu. Obrnilo se je na bolje. Počuti se bolj korbajni. Sicer je zaenkrat še v bolnici. Vendar upa, da jo bo vsak čas zapustil. Ni še vse dobro ali zdravnik upajo, da je gospod Jože na najboljši poti k zdravju. Sam si želi, da bi čimprej lahko bil zopet med ljudmi. Rajši bi zapustil bolnico danes kakor jutri.

Ob tej priliki se gospod doktor iz vsega srca zahvaljuje vsem, ki so ga obiskali za časa njegove bolezni ali mu poslali karto, željo, da čimprej ozdravi. Veliko ljudi mu je poslalo tudi že velikonočne čestitke. Vsem ne more odgovoriti. Upa, da bodo ljudje razumeli zakaj ne. Želi vsem, da bi jim dobri Bog naklonil svojo milost in blagoslov za pozornost, ki so mu jo skazali. Naj jim obilo povrne za ves njihov trud.

V roko mi je prišel časopis notredamske gimnazije. V oči mi je padla slika na prvi strani. Naš fant Joe Rifelj pomaga pri urejevanju rimskega oblačila toge. Pripravljajo latinski obred, ki predstavlja del programa latinskega krožka, ki ga ima gimnazija. Kdor se namreč udeleži tega obeda, mora biti po rimsko napravljen. Ta banket se bo vršil v sredo, 21. aprila, ki predstavlja pomladanski festi-

val in proslavlja ustanovitev mesta Rima. Res, ni fantov in deklet nikjer ne manjka. Povsod radi pomagajo in se živahno udeležujejo.

Slovenska šola pri Sv. Janezu pripravlja majhen program v počast materam. Vršil se bo dne 2. maja ob pol štirih popoldne. Otroci se že pridno učijo za ta nastop. Taki nastopi navadno vzamejo veliko časa in stanejo veliko truda. Le dobra volja zmore vse težave, ki so s tem združene. Otroški nastopi so vedno tako prisrčni. Tako bo tudi ta. Bomo o tem več poročali, ko pride čas za to.

Spomini ob 20. obletnici

St. Joseph, Minn. — Bil je prvi april... Bilo je leta 1945... Bila je Velika nedelja... Bila je moja zadnja Velika noč v Ljubljani.

Trije častniki Slovenskega Narodnega Varnostnega Zbora smo se tisto noč pripeljali iz Trsta v Ljubljano na enodneven dopust.

Dogovorili smo se, da se okrog pol enajste dopoldne sestanemo pred pošto in gremo potem k "nekomu" na obisk.

Ob devetih sem bil v svoji rojstni fari pri slovesni velikonočni službi božji. Kako globoko mi je petje segalo v dušo, kako silno mi je trepetalo srce ob tisti brez primere lepi velikonočni: "Zveličar naš je vstal iz groba", ki jo je naš veliki Gregor Rihar skomponiral v mogočno simboliko Vstajenja. Začne se z mezzoforte, preide v forte, ko poje: "Vesel prepevaj o kristjan"; se umakne v nežen mezzoforte in hvaležen piano v besedah: "strta je pekla oblast", da potem spet poraste v mezzoforte in zadoni v mogočen forte v trojni "Aleluji".

Stal sem zadaj pod korom v cerkvi, v kateri sem pred dvajsetimi leti ministriral in v kateri sem, vrnivši se iz prve svetovne vojne, stopil v zakon z Lojzko. Že dvajset let nisem bil na velikonočno nedeljo v tej cerkvi. Že tri leta nisem slišal slovenskih velikonočnih pesmi, saj jih v italijanskih jetnišnicah niso peli.

Stal sem pod korom in solze so mi zalile oči.

Iz globine moje ranjene duše se je dvignil iskren vzdih k Njemu, h kateremu se je izpred oltarja dvigalo dišeče kadilo: Glej, Gospod, Tvoj narod trpi in Te prosijo za pomoč v svoji borbi za Tvojo čast in za svojo rešitev!"...

Ali je bil samo sentimentalen vzdih ali pa je bila iskrena molitev, ve le On, ki mu je bilo namenjeno.

Ko sem potem stopal po cesti proti pošti, sem srečeval ljudi, ki so prihajali iz drugih cerkev. Le malokdo je uprl svoje oči vame in pozdravil z domačim: "Dobro dan!" Moja uniforma jih je odbijala. Bil sem zanje belogardist in izdajalec in kar je bilo drugih takih sovražnih psov. Zavedel sem se tistega dne, da je med nami in njimi prepada, čez katerega ni niti mostov niti brvi, saj smo razdvojeni do uničenja...

Sešli smo se pred pošto in mahnilo proti vladni palači. Tam smo se sestali z generalom Rupnikom, ki je bil tačas predsednik teritorija, kateremu nismo vedeli niti pravega imena niti resničnih meja. Bila je Slovenija, ki so jo na vseh straneh okrnili in do kosti obrali okupatorji. Bila je Slovenija, v kateri se je slovenski domobran boril proti rdeči zvezdi.

Sedli smo na fotelje v predsednikovem kabinetu in začeli razgovor. Ko sem se za hip ozrl po sobi, mi je prišlo na misel, da me je v tem kabinetu novembra 1918 sprejel prvi — in rekel bi edini slovenski predsednik Jože Pogačnik, prejšnji državni poslanec v avstrijskem parlamentu na Dunaju. Pozne-

Lev Detela: Blodnjak

Vprašanje moderne literarne umetnosti je v prvi vrsti vprašanje dojemanja pa tudi vprašanje okusa, razumljivosti in nerazumljivosti. Kakor bi mladi, moderni pisatelji, radi vse staro pokopali, tako bi bilo neumno, da bi mi vse moderno in abstraktno enostavno odklonili. Najboljši sodnik o različnih umetniških poganjkih je bilo in ostane življenje samo. Kar je resnično življenjskega, ostane, kar je iz manire rojenega, umrje.

Mladi pisatelj Lev Detela je v prvi samostojni zbirki Blodnjak izdal sedem pripovedi, ki jim je sam napisal kratek uvod. Uvod sam se mi zdi premočen, prezvesten, ker sem še vedno pričel, da v vsaki, še tako objektivni noveli, povesti ali romanu, na vsaki strani vendar živi pisatelj kot človek, osebnost, s svojim gledanjem in s svojo sodbo. Take nas ljudje gledajo in sprejemajo. Prav zavoljo tega ga težko umem, ko je pisatelj zapisal, da se je Blodnjak "rokoval v zarji preroda slovenskega naroda pod okriljem osveščujočega se človeštva, pri poslušanju utripov Duha širom vseh prostorov, stanj in pojavov."

Skupno vsem sedmim pripovedim je nihanje med satiro, simbolizmom in grotesknimi sanjami, ki jih pisatelj porablja, da bi moderno izrazil svoj upor proti surovosti časa in ljudi. Najmočnejša med vsemi sedmimi pripovedmi je zadnja, ki jo je pisatelj krstil za Spremembo. Morda je čutil to sam in jo je zavoljo tega postavil na konec. V njej je morda najbolj iskreno podal svoje občutje, hrepence neznanka, ki ga preganjajo in išče pot proti vzhodu.

Je me je sprejel tu ban dr. Marko Natlačen. Misel se je tu nadomestila ustavila, kajti zatulile so sirene in oznanile "zračni alarm".

"Enajst je ura," je rekel general ter nas povedel v zaklonišča v kleti. "Skoro vsak dan prihajajo ob tem času. Trajalo bo kake pol ure," je dodal.

V zaklonišču smo se pogovorili o situaciji doma in v Trstu. Svetovali smo mu, da bi uredili tako, da bi se vsi, ki se smatrajo za slovenske domobrince, tako tisti, katerih poveljstvo je v Ljubljani, kakor naših s poveljstvom v Trstu, združili na Primorskem in odtod pomagali reševati Slovenijo. Povedali smo mu, da nam Nemci pripovedujejo, kaj se je zgodilo na Jalti, da pa jim ne verjamemo, ker smatramo, da nas hočejo prevrati. Vedo namreč, da čakamo na priliko, da bi se pridružili zahodnim zaveznikom. Nimajo pa več dovolj časa, da bi nastopili in nas uničili. Zato nas hočejo s prevaro izvabiti in izriniti za borbo proti Angležem in Amerikancem. Omenil sem mu, kako silno so v zadnjih mesecih pritiskali na nas, da bi v SNVZ (kratica za Slov. Nar. Varnostni Zbor) vpeljali njihov nacistični pozdrav in da bi prisegli Hitlerju.

Niti prvega niti drugega nismo mogli doseči!

Poudarili smo, da smatramo, da bi nas hoteli na ta način prikazati pri zahodnih zaveznikih kot izdajalce ter jim dati v roke orožje proti nam. Tako bi nas onemogočili in uničili. Omenili smo, da smatramo zahtevno prisego za višek nemoralnosti, ki jo okupator more postaviti svojim žrtvi.

General Rupnik nas je gledal in poslušal. Nemara je spoznal, (Dalje na 3. strani)

KULTURNA KRONIKA

Kakor je dovolj močna ta zadnja pripoved, tako je šibka prva Gora, ki je ni. Misel, ki jo je pisatelj hotel povedati, se zgubi v pregolji enostavnosti. In nekateri stavki so nemogoči, tudi samo jezikovno vzeti. Recimo: Zdelo se mi je, da tiči oblastnik prav na v temo pogrezojoči se gori.

Osrednja pripoved, ki nosi naslov Blodnjak, naj bi bila srčika zbirke. Razumem vsebino, tudi namen, ne morem pa preko občutka narejenosti in namernega iskanja, čeprav je marsikdaj čisto pri vrhu. Še zdaj ne umem, v čem naj bi bila važnost grotesknih naslovov kakor Na repu zelenega aligatorja, Črni pogovor s Škorpionom. Razumem, da se nova, moderna umetnost skuša omejiti na minimum govorenja in opisov in da prepriča bralca oziroma njegovemu podoživetju tisto, kar bi najbolje imenoval "veržno reakcijo, ki se sproži pri razkroju atoma". Moderna umetnost tega kova pričakuje asociacije, ki naj se zbude v bralcu, vendar sebi dvomim, če ima Blodnjak v zelo toliko sile, da bi to zmož.

Težko je soditi pisatelja po tej zbirki, bilo bi tudi krivično, če bi ga. Morda bo lažje, ko bomo imeli v rokah roman, ki ga pisatelj napoveduje. Kar morem odkrito reči, je, da mladi pisatelj z vso voljo hoče povedati nekaj o svoji upornosti, da pa je premalo močan, da bi svojo upornost mogel predstaviti kot skupno.

Vendar je že ta volja dovolj močan razlog, da je prav, da je zbirka izšla. Založila jo je Sodoba knjiga v Trstu, opremil jo je Boris Podreka, tiskala pa Tiskarna A. Keber v Trstu.

V isti zbirki je izšla tudi pesniška zbirka Milene Merlak-Detelove Sodba od spodaj. Je to zbirka, ki izpričuje močnejšo čustvenost in globlje dojanje kakor se izraža v Blodnjaku Leva Detela, čeprav je med pesniško zbirko in med zbirko črtic nek skupen imenovalac. Mileni Merlakovi se križ v svet posreči, zveni iskreno, vsaj v večini pesmi. Barve njenih čustev so temne, toda izrazite. Za primer iz pesmi Brezverje.

Oltarji so se porušili,
utrgali so se zvonce,
ki so vabili k darovanju,
angeli so izgubili perutnice,
razbila se je večna luč.

Ostal je le krohotač odmerv
v prazni cerkvi
in obledela freska
nad ugaslim lestencem.

Precej pesmi je, ki poleg te dajejo zbirki lepo ceno. Naj jih vsaj nekaj omenim. Jok doline, Zapršena veja, Starinska hiša, Grobar, Na morskem dnu, Noč v pogledu. Pa so še nekatere. V teh pesmih vidim res iskreno in podoživljeno bolečino, praznoto, strah in nazadnje tudi vero.

Tiho zatisnem oči:
nimam pogleda,
ki sega nebu do Dna.
Vanj verujem.

So pa vmes pesmi, ki me ne morejo prepričati in delajo vtis, da so narejene, ulite na kalup modernega govorenja. Tako ravno ciklus, po katerem ima zbirka naslov. Sodba od spodaj, ciklus petih fragmentov, ima drobce, ki se v resnici zasvetijo, kot celota pa vendar puščajo človeka hladnega. Zdi se mi, da je prispodoba preveč prisiljena in zato brez moči.

Izraznost Milene Merlakove-Detelove je v mnogo širši letstvi čustev kakor Leva Detela. Svet pesnice je globlji in širši in kar je največ vredno — naravnost. Zbirka je čedno ogledalo današnjega mladega rodu, ki išče in tava, ki skuša verovati, pa so mu grozote preteklosti natrgale temelj. Spremno besedo je napisal Lev Detela.

Karel Mauser

SPOMINI OB 20. OBLETNICI

(Nadaljevanje z 2. strani)

da smo iskreno vdani Sloveniji in Jugoslaviji. Končno je rekel: "Vojne prevare hodijo čudovita pota!" V tem so sirene oznanile konec alarma. Letala, ki so prej brneče preletela Ljubljano, se niso vrnila po isti poti.

Vstali smo, da odidemo. General Rupnik nam je podal roko z besedami: "Vedite gospodje, da se bomo po prihodu za-veznikov borili kot beli partizani!"

Nikoli nisem mogel dognati, kaj je hotel povedati s tem stavkom. Imel pa sem vtis, da je s svojim stavkom o "vojnih prevarah" povedal, kaj je v resnici nosil v svojem srcu.

Tisti stavek me je opozoril, naj ne pozabim, da nosim v lastnem srcu nalogo prevare, ki jo imam izvršiti v kratkem.

Prišedši na sveži zrak, smo se dogovorili, da se z večernim vlakom vrnemo v Trst. Moja prijatelja sta odšla domov. Jaz pa sem se odločil, da še ne grem domov. Obrnil sem se proti sredini mesta in šel še na obisk k škofu dr. Rožmanu.

Prevzvišeni me je takoj sprejel. Čestital sem mu za praznike in se mu zahvalil, da je pred 15 meseci pomagal, da sem prišel iz ječe. Govorila sva o tem, kako smo se leta 1941 trudili, da ne bi prišlo do medsebojnega prelivanja krvi. Omenil sem mu, da se nismo mogli zediniti v eni glavni točki: da hočemo doseči svobodo brez komunističnega vodstva ne pa pod njim. Ker nismo mogli skupaj, smo šli v dve nasprotni si smeri. Odšli brez povratka.

Govorila sva o poteku vojne, o prevarah in o bodočnosti slovenskega naroda. Ko sem vstal, da se poslovim, mi je škof dejal: "Moliti moramo in prositi Marijo. Če nam Ona ne bo pomagala, bomo viseli tam-le pred mestnim magistratom!" Njegove mehke besede v nežnem korškem narečju so mi ostale v spominu do današnjega dne. Poljubil sem prstan na škofovi roki in odšel.

Odšel za vedno ...

Tako sem praznoval veliko-nočno nedeljo pred 20 leti, štiri leta potem, ko sem na veliko-nočno nedeljo, 13. aprila 1941, gledal, kako se italijanske okupatorske čete po takratni Tržaški cesti vsipajo v belo Ljubljano.

Nisem vedel tačas, da bomo že čez en mesec spoznali resnico, da smo se varali v svojih upih in nadah.

Bili smo prevarani.

Prevarani? Bodočnost bo pokazala, kdo bo zadnji, ki je bil prevaran. Peter Horn

IZ NAŠIH VRST

London, Ont. — Cenjeni! Tukaj Vam pošiljam denarno nakaznico za celoletno naročnino za Ameriško Domovino. Obenem se Vam lepo zahvaljujem za njo. Jo v redu prejemamo in tudi radi čitamo. Lepo pozdravljeni!

Franc Zadel

Chicago, Ill. — Spoštovano uredništvo! Prav lepa hvala za obvestilo, da nam poteče naročnina. Ker nam je dnevnik tako priljubljen, takoj poravnam naročnino za celo leto. Potom Ameriške Domovine izvem toliko novic iz naše nove in tudi stare domovine. Pa tudi naši sosede Kanadčani nam prinašajo novice s svojimi dopisi. Ker imamo tam sorodnike in znance, nas zanima gibanje naših ljudi v Hamiltonu in Torontu. Vsem tamkajšnjim rojakom prav lep pozdrav.

Naj napišem še malo iz Chicago. Tudi tukaj radi skupaj zidemo in smo večkrat prav židane volje. Posebno veselje smo

doživeli te dni v naši družini, ko je prišel k nam na obisk moj oče Izidor Križan. Iz Semiča je prinesel prav lepe pozdrave vsem, ki so tam doma. Upam, da se bo med nami prav dobro počutil in veselo preživel čas bivanja v Ameriki. To mu iskreno želita hčerki Danica in Tončka z družinama.

Ko sem pred dvanajstimi leti odhajala od doma, sem mislila, da jih ne bom nikdar več videla. Pa nam je več navrženo, kot zaslužimo, bodimo hvaležni za vse.

Najlepše pozdravljam vse cenjene naročnike, prijatelje in znanke.

Danica Vlahovič

Chicago, Ill. — Spoštovano uredništvo in uprava! Tu Vam pošiljam ček v znesku \$14 za naročnino, čeprav bo ista potekla še prihodnji mesec. Veste, pa se držim starega reka, ki pravi: Kdor hitro da, dvakrat da!

Obenem Vam voščim vesele velikonočne praznike, obilo vseh dobrot in povrh lepих pirhov. Pozdravljeni!

John Mlaker

Pacific Grove, Calif. — Spoštovani! Skupaj z naročnino Vam pošiljam tudi najlepše pozdrave iz sončne Kalifornije. Prav lepa hvala za redno pošiljanje priljubljene Ameriške Domovine.

Mrs. Ana Lim

Winnipeg, Man. — Spoštovano uredništvo Ameriške Domovine! Pred nekaj dnevi smo prejeli Vaše obvestilo, da nam 14. aprila poteče naročnina. Prilagam Vam ček za celoletno naročnino.

Na časopis smo se zelo privadili, posebno moj mož. Nikoli ni tako truden, čeprav pride pozno zvečer z dela, da si ne bi vzel toliko časa in prečital površno časopis. Nedelja je pa nato njegova. Vse številke celega tedna prečita in to od prve do zadnje strani. Saj to nam je vse, kar imamo tukaj v daljni Manitobi. Letošnje zime noče biti ne konca ne kraja. Pred nekaj dnevi smo še enkrat dobili kar lepo količino snega.

Bodite vsi prav lepo pozdravljeni!

Loy Cesar

Pittsburg, Kans. — Spoštovano uredništvo! Priloženo pošiljam nadaljno naročnino. Z Ameriško Domovino sem zadovoljen. Kdor piše članke na drugi strani A.D., kakor članek z dne 30. marca 1965, "Golobje in kragulji", je globok mislec in vse časti vreden. Žal je le, ker jih golobje ne razumejo, če jih, so enaki kraguljem.

Z odličnim spoštovanjem! Ignac Gaberšek

Racine, Wis. — Spoštovano uredništvo! Z Ameriško Domovino sem zelo zadovoljna in jo zelo rada čitam. Tukaj sem že šesto leto in mi je Vaš list v veliko tolažbo. Pošiljam Vam pošto konso številko, kakor želite. Obenem voščim vesele in blagoslovljene velikonočne praznike. Naj Vam vstali Zveličar podeli še naprej ljubega zdravja, da boste mogli nadaljevati z Vašim delom in tako lepo pisati.

Enako želim veselo Veliko noč vsem rojakom in znanec. Vas iskreno pozdravljam, Vaša naročnica

Marija Yakos

Elgin, Ill. — Spoštovani! Vesele velikonočne praznike želim Vam vsem. Obenem prilagam mojo Zip Code. Vas najlepše pozdravljam!

Marica Logonder

Na vsakih 30 ljudi eden

DETROIT, Mich. — Na vsem svetu je okoli 100 milijonov avtomobilov vseh vrst od osebnih do avtobusov. Pride torej povprečno na vsakih 30 oseb eno motorno vozilo.

Desetino za polovanja

Amerikanci porabimo eno desetino svojih dohodkov za prevoz in vsakovrstna potovanja.

CLEVELAND, O. — Avtomobili, čolni, jahte, vožnje na delo in z njega, vožnje pri nakupih in počitniška potovanja, službeni in zabavna pota poberejo nad eno desetino vseh naših dohodkov, letno preko 50 milijonov dolarjev. Za to ogromno vsoto se bore vse vrste prometnih sredstev, oziroma njihovi izdelovalci, pa tudi organizatorji in vodniki javnega prevoza vseh vrst. Potniški promet prevzemajo bolj in bolj letalske družbe.

Letalski promet prevladuje

Te družbe tekmujejo med seboj, da bi potnikom in naglemu tovornemu prevozu ustregle čim bolj in ga pritegnile čim večji del na sebe. Tako so United Air Lines naročile te dni novih jet letal in rezervnih delov za nje v skupni vrednosti 750 milijonov dolarjev, kar je doslej največje naročilo te vrste, kar jih privatna podjetja poznajo. Glavno naročilo je dobila Boeing Company v Seattle, največje podjetje letalske industrije za gradnjo privatnih letal v deželi. Ta bo dobavila United Air Lines 70 dvomotornih jet-letal vrste 737 za kratke proge, 30 trimotornih jet-letal 727 za srednje daljave in 30 letal iste vrste, ki pa so urejena za naglo spremembo iz potniških v tovorna letala. Pri Douglas Aircraft je omenjena letalska družba naročila 14 letal za dolge proge DC-8-61, ki bodo sposobna sprejeti vsako po 251 potnikov.

Jet letala trikrat donosnejša

Tudi druge letalske družbe hito nadomeščati letala na proplerje in turbojet-letala s čistimi jet letali, ker so se ta izkazala veliko praktičnejša in tudi bolj rentabilna. Pri sedanjih cenah v potniškem prometu se polet jet-letala še vedno izplača, če je to zasedeno le 39%. Povprečno so sedaj to letala zasedena do 55%, zato so letalske družbe lani kar lepo zaslužile, 11% na vloženi kapital, več kot kdajkoli v zadnjih 15 letih.

Ugodni izgledi za bodočnost

Trenutno je od celotnega števila 1,800 letal v javnem letalskem prometu v deželi 25% čistih jet-letal, 18% pa turbojet letal. Pravijo, da je še vedno v Združenih državah 80% ljudi, ki niso nikdar leteli. Ni torej čudno, da napoveduje načelnik United Air Lines, da bo letalski promet v prihodnjih 5 letih porastel za 60%, predsednik Pan American pa trdi celo, da se bo v prihodnjih 10 letih potrojil.

Ni jim do varčevanja

NEW YORK, N.Y. — Na mednarodni avtomobilski razstavi tu je najbolj občudovan nemški Mercedes-Benz 600, limuzina z vsem luksuzom, ki si ga moremo na takem malem prostoru misliti. Dolga je 20 čevljev in pol, ima v delu za potnike 7 sedežev, od teh dva obrnjena nazaj, klimatsko napravo, napravo, ki preprečuje rosenje in zamrznitev oken, in tudi malo baro.

Teh avtomobilov je doslej v prometu 230, naročenih pa je že 600 drugih. Malo število lastnikov je razumljivo, če pomislimo, da stane vsak od teh avtomobilov \$23.500. Med tistimi, ki so te avtomobili naročili, so tudi: jordanjski kralj Husejin, ciprski predsednik nadškof Makarios, indonezijski predsednik Sukarno, kitajski Mao-Tsetung in seveda — Jože Broz-Tito.

Pri tem je v Jugoslaviji stiska za devize tolikšna, da so morale nekatere tovarne omejiti delo zaradi pomanjkanja surovin iz tujine, druge pa obrat kar ustaviti. Cene so se po uradnih po-

Začeni s 25. aprilom bo

AIR CANADA

malo bližje staremu kraju

Tu je, kako.

približala Cleveland

Z AIR CANADA lahko hitro poletite z jetom do Toronta, vsak dan v tednu. Tam imate zvezo s poletom preko Atlantika, ki se ne ustavi do Londona. Iz Londona imate odlično zvezo z Zagrebom. Ko ste videli Vaše sorodnike, bi se morda želeli ustaviti v Londonu. To lahko storite, ne stane nič več.

Cleveland-Zagreb \$500.60*

Polna pojasnila o primernih časovnih vozninah, dobite pri Vašem potovalnem zastopniku, ali pri AIR CANADA Ticket Office v Hanna Building, Euclid in 14 St. Telefon Superior 1-2020. Samo 10% naplačila — ostanek raztegljiv preko 24 mesecev. * 14-21 dnevni jet ekonomski povratni izlet.

datkih v februarju dvignile za 16% in so jih morali zato pretekli mesec "zamrzniti", prav tako tudi vse zaslužke in plače.

Pisanke

Včasih so ljudje tako živeli, da so jemali iz narave stvari, ki so jim ob gotovih prilikah pomenile verske resnice. Tako so jim jajca — pisanke (pirhi) pomenili Gospodovo vstajenje.

Kakor je naš Jezus Kristus premagal smrt, ter poveljčan vstal iz kamenitega groba, tako spi tudi v jajcu bodoči piček, ki sam razbije lupino in pride iz nje v življenje. Jajce je torej znanilec življenja.

Zato nam pirhi oznanjajo skrivnost Zveličarjevega vstajenja iz groba in bude v nas veliko-nočno vero v naše vstajenje mesa in večno življenje.

Britanska vlada porazila opozicijo v parlamentu

LONDON, Vel. Brit. — V torek zvečer je prišlo v britanskem parlamentu do glasovanja o nezaupnici vladi, ki so jo predložili konservativci v zvezi z dolgo debato o ustavitvi dela na lastnem britanskem atomskem bombniku TSR-2, ki je stal javno blagajno že ogromno vsoto, pa je bil še daleč od cilja. Vlada se je odločila za ameriško letalo F-111 in upa pri tem prihraniti okoli bilijon dolarjev. Konservativci so zagovarjali koristi britanske letalske industrije in neodvisnost Velike Britanije v tako važni veji oboroževalne industrije.

Obrambni minister Denis Healey je malo pred glasovanjem objavil, da bo nemara v nekaj tednih podpisan dogovor s Francijo o skupni gradnji lovskega, borbene in šolskega jet letala.

Za vlado je glasovalo 316 poslancev, proti njej pa 290. Vlada je dobila tako večino, ker so z njo potegnili poslanci liberalne stranke. Delavska vlada Harolda Wilsona ima v parlamentu le 5 glasov večine.

Truman dobil nagrado "Doma svobode"

NEW YORK, N.Y. — V torek so na slavnosti večerji v hotelu Waldorf-Astoria podelili Harryju Trumanu priznanje "Doma svobode" ob 20-letnici njegovega prvega dne kot predsednika Združenih držav za njegove zasluge za ohranitev svobode v svetu.

Pri slavnosti so bili zbrani skoro vsi člani nekdanjega Trumanovega kabineta. Dean Acheson je našteval med uspehi Tru-

Moški dobijo delo

Delo dobi

Oskrbnik za stanovanjsko hišo na Lake Shore Blvd. Upokojenec ima prednost. Milan Jager — 944-6755.

(75)

manovih odločitev Marshallov načrt za obnovo Evrope, ameriški odgovor na sovjetsko blokado Berlina, intervencijo v Koreji, Trumanovo doktrino in NATO.

Ženske dobijo delo

IZUČIMO STROJNE ŠIVILJE

Izučimo sposobne posameznice za delo v naši tovarni. Ta služba je stalna in nudi plačo od kosa.

Zglasite se od 8. dop. do 5. pop., od ponedeljka do petka.

JOSEPH & FEISS CO.

2149 W. 53 St. 961-6000 (75)

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

Oprava za dnevno sobo, kuhinjska miza in stoli, več drugega. V dobrem stanju, ugodna cena. Kličite: 881-9711. (—74)

Naprodaj

Pri Lake Shore Blvd., in E. 185 St., zelo lep bungalow, blizu trgovin in bus linije.

RAY NAUSNER, Realtor
PO 1-5070 WH 4-4411 (74)

V najem

5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214. (x)

Sobo išče

Moški išče sobo z hladilnikom in pečko. Mora biti čisto. Kličite po 5. uri pop. 451-5649 (—76)

V najem

3 neopremljene sobe in kopalnico, spodaj, oddamo na E. 63 St. Kličite 442-4479. (75)

Hiše naprodaj

V fari Marije Vnebovzete v Collinwoodu, velika enodružinska hiša, prenovljena. V Nottingham okolici, prenovljena enodružinska hiša. Pomagam financirati. Kličite IV 6-1677. (77)

V najem

Pet sobno stanovanje s kopalnico oddajo na 1254 E. 53 St. telefon EN 1-0377 po 5. uri pop. (—74)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. IV 1-2327

V najem

3 lepe sobe spodaj, spredaj, za 1 ali 2 osebi oddamo na 1256 E. 61 St. Poizve se na 1258 E. 61 St. stranska vrata. (—8,9,15 apr.)

SLOVENSKA PISARNA

v Baragovem Domu, 6304 St. Clair Ave.,
Tel.: EN 1-5926

Odprta ob nedeljah, torkih in petkih od dveh do šestih popoldne.

ZELIMO VSEM AMERIŠKIM SLOVENCEM VESELO IN SREČNO VELIKO NOČ!

Zastopamo slovenske založbe: Svobodna Slovenija, Slovenska Kulturna Akcija, Duhovno življenje, Koroška Kronika, Vera in Dom, Salezijanske knjižice, Vrednote, Meddobje, Zbornik Svobodne Slovenije, Mohorjeva družba v Celovcu in Mohorjeva družba v Gorici. — Sedaj imamo na razpolago: Molitvenike z malim in velikim tiskom, Salezijanske knjižice, Bežna srečanja, še nekaj izvodov Zbornika Svobodne Slovenije.

- Sprejemamo naročila za darilne pakete
- Lige Katoliških Slovenskih Amerikancev

Nabavljamo slovenske knjige, molitvenike, verske in kulturne revije in časopise.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ZELI VSEM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

OBLAK FURNITURE CO.

6612 St. Clair Ave. — Tel.: HE 1-2978

POHIŠTVO, GOSPODINJSKE STROJE IN KUHINJSKO

OPREMO SI NAJUGODNEJE NABAVITE PRI NAS.

Nabavite si GIBSON AIR CONDITIONER; Vam bo ohranil vse poletje stalno primerno hladno stanovanje.

VSEM CLANOM IN PRIJATELJEM

ZELI LEPE IN VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

Društvo slovenskih protikomunističnih borcev v Clevelandu

MIHA VRENKO, predsednik

Aleluja!

STAN'S SHOE STORE

6107 St. Clair Avenue

Aleluja!

OBED'S CONFECTIONERY

4504 St. Clair Ave.

SLAŠČICARNA, ČASOPISI IN REVIJE, SLADOLED IN MOČNATE JEDI, TOBAK

Lastnik JACK OBED želi vsem odjemalcem in prijateljem
PRAV VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE.

SMREKAR HARDWARE

6112-14 St. Clair Ave.

HE 1-5479

Vsem odjemalcem in prijateljem voščimo
vesele velikonočne praznike.

SREČNE IN VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ZELI VSEM GOSTOM IN PRIJATELJEM

HECKER TAVERN

1194 East 71 St.

Tel.: 361-9779

Razrešen županstva ob nemški zasedbi 1941

V nedeljo, dne 6. aprila 1941, se je pričel nemški maščevalni pohod v Jugoslavijo.

Navkljub puču proti sklenjenemu paktu na Dunaju, dne 25. marca, ki se je v Beogradu izvršil 27. marca 1941 od strani dela vojaških krogov in ki je na ulico pognal nepreračunljivo mladino z geslom "Bolje rat nego pakt", je v ljudeh vendar tlelo nekaj upanja, da ne bo prišlo do težjih, vsaj ne vojnih zapletljajev.

Na Cvetno nedeljo sem bil, kot vsako nedeljo, pri zgodnji jutranji maši. Nič še nisem slutil, kaj se z državo že godi. Nekateri so bili bolje poučeni in že ob osmih zjutraj so prišli vpraševati, če nimam že naročila za splošno mobilizacijo. Jaz sem odgovarjal, da ni ničesar takega bilo odrejenega in da morda stvar ni tako resna, ker so novice morda preuranjene. Ljudje so malo verjeli in so si mislili, da imam tako taktiko.

Nedelja in naslednji dnevi so potekali v negotovosti. Beograjska radijska postaja je sploh molčala, iz Zagreba pa so se objavljale čudne stvari. Da je država v razsulu, je bilo očitno: vojaki so prihajali vsak dan v večjem številu domov, tako da je za Veliko noč bilo že skoro vse doma.

V torek sem se odpravil v Kranj k sreskemu načelniku in ga vprašal o položaju. Odgovoril je: "Gospod župan, Vi več veste kot jaz." Še sem vprašal, kaj naj napravimo z občinskim arhivom, predvsem vojaškim. Mnenja je bil, da je najbolje vse sežgati.

Ce se ne motim, je na Veliki četrtek preko radija ban dr. Marko Natlačen spregovoril nekaj besedi kot v oporoko slovenskemu narodu, naj hudo preizkušnjo zna prebolevati, uradništvo naj ostane na svojih mestih, narodu v pomoč in naročil tudi: "Župani! Ostanite s svojim narodom." Malo nato so nemška letala radijsko postajo zbombardirala.

V soboto bi kasno popoldne morala biti vstajenska procesija. Župnik se je postavil na stališče, da v takih razmerah ne bo peljal procesije po cesti in polju, ker morda obstoji nevarnost pred nemškimi letali, ki, da so v nekaterih primerih menda že napadla civilne skupine ljudi. Preložil pa je odločitev na mene. Moje osebno mnenje je bilo, naj bi se procesija vršila, ker sem videl toliko množico moških, ki so prišli še v večjem številu letos kakor pa sicer, da bi se procesije udeležili, ko so se osvobodili vojaške suknje. Končno sem se udal splošnemu mnenju naših veljavnih mož, da je morda res nevarnost in rekel župniku, da naj se vstajenska slovesnost izvrši kar v cerkvi.

Prvega nemškega vojaka sem videl šele na velikonočni ponedeljek. Z motornim kolesom se je pripeljal na moj dom in mi kot županu naročil, da morajo biti takoj vsa cestna križišča opremljena s kažipotmi v nemškem jeziku. Seveda se na velikonočni ponedeljek nihče ni ničesar lotil. Zgodaj zjutraj v torek je isti vojak prišel znova z vprašanjem, zakaj še ni njegovo naročilo izvršeno. Izgovarjal sem se, da v novonastalem položaju nimam več oblasti, da bi komu kaj ukazal in da tudi ni na razpolago primernih oseb, ki bi tako delo izvršile. Kratko je odgovoril, da se to njega ne tiče. Naročilo mora biti izvršeno, za kar sem kot župan odgovoren in če ne bo temu ustrezno, se bo proti meni izvršil kratek postopek in pri tem pomenljivo pokazal na neke vrste brzostrelko, s katero je bil oborožen, poleg bomb za pasom. S pomočjo učiteljstva in še nekaj drugih sposobnih ljudi so bila križišča že označena za cestno smer.

V petek, 18. aprila 1941, nekako ob pol desetih popoldne me kličejo na občino. Ker je bil de-

nosti, ki bi jih moral prenašati pod okupacijsko oblastjo, če bi me pustili na odgovornem mestu.

Slovenski podeželski župani so bili ob nedeljah najbolj zaposleni z različnimi občinskimi zadevami, ko so pač ljudje imeli čas. Nobene razlike ni bilo pri meni. Nikoli nisem imel skoro časa, da bi se udeležil nedeljskih večerov. Na Belo nedeljo pa sem bil prost vseh javnih sitnosti in sem veselega srca šel k popoldanski pobožnosti ob dveh popoldne. Večernice so se komaj pričele, sta že prišla k meni na kor, kjer je naša hiša imela cerkveni moški sedež, dva mlada fanta s sporočilom, da moram takoj na občino, kjer da me Nemci čakajo. Sporočilo me je neprijetno dirnilo, ker so mi po glavi pričela rojiti najrazličnejša vprašanja, zakaj naj bi me Nemci hoteli imeti. Molil nisem v takem razpoloženju več, pač pa sem počakal, da je bila pobožnost končana.

Ko sem prišel iz cerkve, me je zadel hud pozdrav: "No, Janez, sedaj bomo pa šli." Besede so hotele povedati, da me bodo sedaj Nemci odpeljali, kakor so prav to nedeljo ob eni popoldne aretirali Joškota Zabreta in se je že vedelo, da so iz sosednjih občin Nemci že več ljudi odpeljali, s katerimi bi se jaz mogel istovrediti po svojem javnem udejstvovanju. Sam sem imel isto slutnjo in sem na hitro premisljeval, če bi se aretaciji na kak način s prikritjem izognil, pa se mi je zazdelo preponiževalno, da bi se skazal za nekakšnega strahopetca in sem svoje korake nameril proti občinskemu uradu, ki je bil nastanjen v lepem Galskem domu.

Na cestnem križišču pred občino sem zagledal gručo ljudi in med njo dve nemški uniformi. Ko sem prišel čisto k grupi, sem zaslišal vprašanje v lepi čisti slovenščini: "Ali ga še ni?"

Razumel sem, da je bilo vprašanje stavljeno za mene. Pripil sem in vprašal: "Ali čakate mene?"

Gospod v lepi, sivi civilni obleki se je obrnil k meni: "Ste Vi gospod župan Ovsenik?"

"Bil sem župan. Od tega petka dalje nisem več, ker sem bil uradno razrešen po nemškem orožniku."

"Dobro, dobro. Dovolite, da se

Vam predstavim, moje ime Klemenčič. Tu sta dva zastopnika nemške oblasti in tu gospod Daberer. Gospod župan, pojdite z nami v urad, ker imamo z Vami nekaj urediti."

"Sem vam na razpolago." "Gospod župan, tu so ključki od pisarn. Vzemite jih," je ključke Klemenčič pónujal meni. Jaz sem se branil vzeti ključke: "Do teh ključev nimam več pravic." "No, že prav. Toda Vi ključke bolj poznate in boste lažje pravega pogodili," in mi jih je vsilil.

Ko sem odklenil županovo sobo, smo vstopili in jaz sem napeto pričakoval, kaj bo sedaj sledilo.

V tej sobi so visele slike dr. Antona Korošca, dr. Janeza Evangelista Kreka in nadškofa Jegliča. Gospod, ki se mi je predstavil za Klemenčiča in vsi ostali, se za mene niso nič menili. Klemenčič je kar pričel v nemščini govoriti in razlagati vse važnejše od vsake osebe na sliki in sicer z lepo oceno za zasluge za Slovence. Ko je precej dolgo razlagal, se je končno le obrnil k meni z vprašanjem, če razumem nemški, kar sem jaz zanimal. Rekel je, da končno to ni važno, bo že on meni vse razložil v slovenščini.

Eden izmed uniformiranih Nemcev je pričel z nagovorom proti meni, v katerem je raztolmačil, da pod novo oblastjo ne morem jaz več izvrševati uradnih poslov za občino Predoslje in da za to nova oblast nastavlja za to občino komisarja v osebi tu navzočega gospoda Godfrida Dabererja.

Več kot sem razumel, sem situacijo spoznal: vrši se isti proces, kakor prej v petek, samo da je način sedaj slovesnejši in za drugo osebo. Ko je Nemec končal s svojim govorom, sem jaz pristopil k nastavljenemu komisarju Dabererju proče mu roko: "Gospod komisar, čestitam!" Z Dabererjem sva se rokovala, saj je gospod že leta živel v naši občini s celo družino kot dvorni lovec na gradu kneza Pavla, Brdo. Rodom je bil iz Millstata na Koroškem.

Moj postopek je vse precej presenetil. G. Klemenčič me je vprašal, če sem razumel, čemur sem jaz pritril, da v glavnem. Vendar mi je na željo uniformiranega Nemca Klemenčič pri-

bližno ponovil v slovenščini, da v novih razmerah ne morem več izvrševati županskih poslov, pač pa naj kot vplivna oseba v kraju pri ljudeh vplivam, da bodo novo oblast spoštovali in poslušali, kar bo edino najbolje za obe strani.

Odgovoril sem, da so naši ljudje dobri in znajo spoštovati oblast in se ji bodo pokorili, če bo tudi oblast skušala ljudi razumeti in jim pustila vero, narodnost in kulturo.

Vprašal sem, če sedaj lahko odidem. Pritrdili so. S Klemenčičem sva se rokovala in sem

vesel odšel domov razrešen že drugi službe župana občine Predoslje pri Kranju. To je bilo 20. aprila 1941. Blizu tega datuma so bili tudi župani po drugih občinah na Gorenjskem razrešeni. V našem okolišju so Nemci pustili samo dva izvoljena župana: eden je bil nemškega rodu in drugi je bil, kakor se je kasneje izkazalo, partizansko usmerjen človek, ki je znal svoje mišljene skrivati, bil je, kakor pravimo, pokrita rihta.

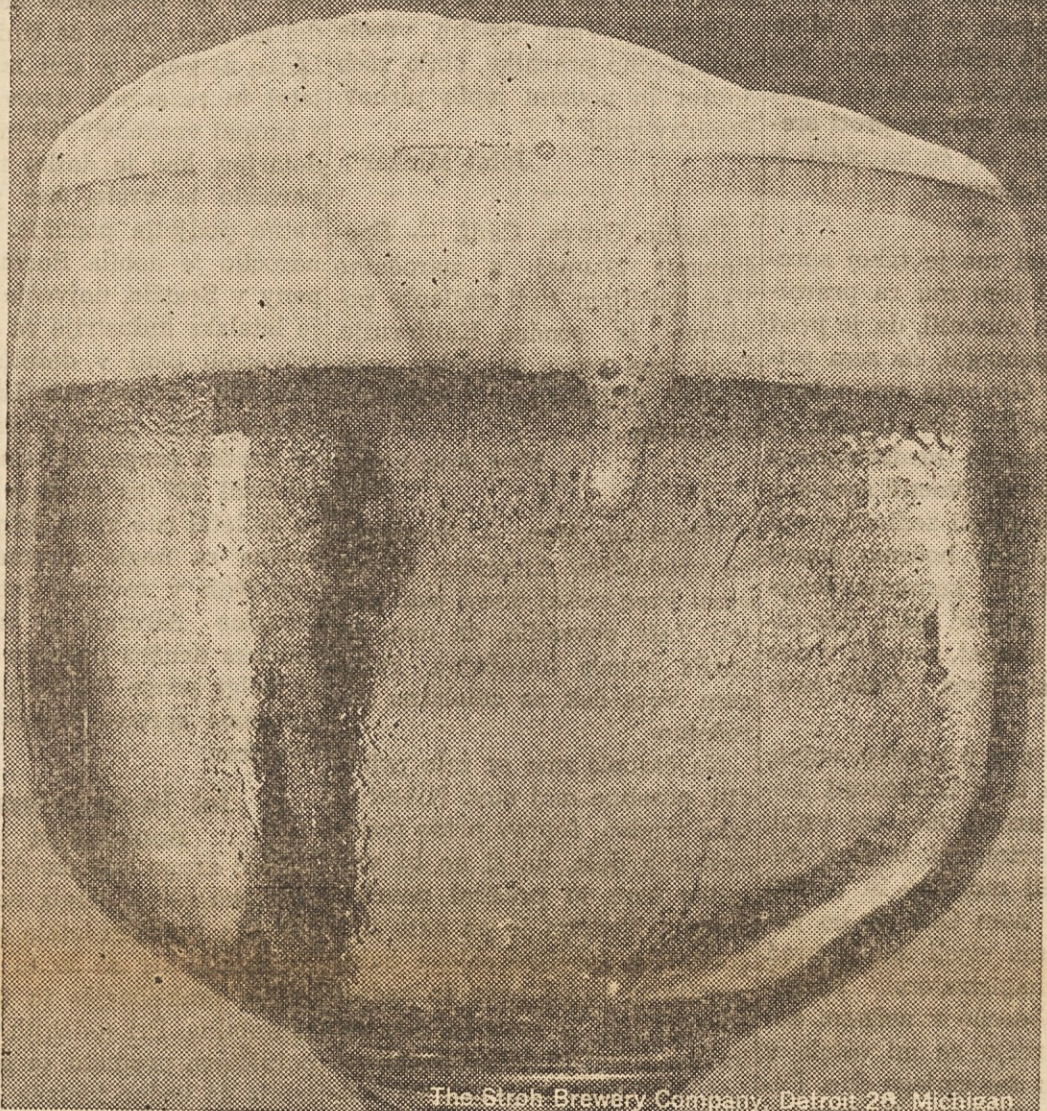
J. Ovsenik

Varstvo živali

V nekem hotelu malega mesta sta spala v dveh sosednjih sobah dva potnika. Prvi je mirno užival spanje pravičnega, drugi pa je bojeval težak boj s steniciami. Njegovo telo se je neprestano krčevito stresalo, večkrat je planil med spanjem kvišku in divje udrihal okoli sebe.

S tem je naravno motil svojega soseda, ki je razjarjen nad tem postopanjem zakričal v sosedno sobo: "Mirujte, če ne, vas naznanim pri društvu za varstvo živali!"

*fire-brewed flavor
looks like this!*

Stroh's

with fire-brewed flavor

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 15. marca 1965 v Gospodu preminul naš ljubljeni soprog, predobri oče, stari oče, brat in tast

1887

Frank M. Jaksic

1965

Pokojni je bil rojen dne 11. decembra 1887 v Žužemberku na Dolenjskem, leta 1889 pa se je s svojimi starši preselil v Cleveland, Ohio.

Pokopali smo ga dne 18. marca 1965 na pokopališču Kalvarija. Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik je v Grdinovem pogrebnem zavodu blagoslovil truplo in molil začetne pogrebne molitve, nakar smo ga prepeljali v pogrebni spremljatelj v cerkev sv. Vida, kjer je bila slovesna pogrebna sveta maša in cerkveni pogrebni obredi, nato pa na pokopališče.

Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik je daroval pogrebno sveto mašo, vodil vse cerkvene slovesnosti, spremljal pokojnega do groba in tam vodil molitve za večno srečo pokojnikove duše. Rev. Ludvik B. Virant, župnik, Peninsula, Ohio, sorodnik in prijatelj družine, je asistiral pri sv. maši in pri molitvah na pokopališču, Rev. Jošt Martelanc je asistiral pri sveti maši. V presbiteriju sta bila pri sv. maši navzoča tudi Rt. Rev. Msgr. Joseph Misich in Rev. Victor N. Tome, v pogrebnem zavodu so se od pokojnika poslovili in zanj molili: Rev. Joseph Celesnik, Rev. Francis Baraga, Rev. Julij Slapšak, Rev. Joseph Godina, Rev. Raymond Hobart in Rev. Frank Grdina, S. J. Številni drugi duhovniki iz Združenih držav in od drugod so nam sporočili, da bodo darovali za pokojnega sv. maše, nam izrekli sožalje in tolažbo. Najiskrenejše se jim zahvalimo za vso ljubezno naklonjenost in duhovne dobrote.

Društvo Franc Prešeren št. 17 SDZ je pokojnega počastilo kot svojega sočlana. Tople besede zahvale in v slovo

Zalujoci:

soproga ANNA (JEANETTE);
hči GENEVIEVE;
sinovi FRANK, RICHARD in JAMES;
snaha FLORENCE; zet VICTOR DROBNIC;
Cleveland, Ohio, 15. aprila 1965.

vnuki in vnukinje: GENE ANN, LOIS ANN, VICTOR DROBNIC;
RICHARD, RONALD, ROBERT, JANE FRANCES JAKSIC;
sestre: JOSEPHINE ALICH, DOROTHY SIMENS, VICTORIA KMET,
ALICE URBAS, VIDA CIMAS in OSTALI SORODNIKI.

mu je govoril v imenu društva Mr. John Centa. Za vso počastitev smo njemu in članom iz srca hvaležni. Pevski zbor Glasbena Matica se je od pokojnega v kapeli Grdinovega pogrebnega zavoda poslovil s prelepimi žalostinkami, St. Vitus Mothers Club Choir pa je s petjem spremljal pogrebno sveto mašo. Najtopleje se zahvaljujemo vodstvu obeh zborov in vsem pevcem in pevkam.

Ob krsti so v skupinah molili za večno srečo pokojnikove duše: Boy Scouts Troup 250, Cub Scouts Pack 100, Catholic War Veterans 1655 & Auxiliaries, St. Vitus Mothers Club in častite sestre Notre Dame. Tisočera jim hvala!

Najlepšo zahvalo naj prejme Grdinov pogrebni zavod, ki nam je skrbno in ljubezno uredil pogrebne priprave in odlično vodil pogrebni sprevod.

V kapeli pogrebnega zavoda in pri pogrebnih slovesnostih so pokojnika počastili še mnogi drugi zastopniki društev, uradov in ustanov, ki smo jim dolžni našo zahvalo. Baragov

Dom je poleg venca in zastopstva pri pogrebu svojega prejšnjega predsednika, dal na razpolago svoje prostore za okrepčilo po pogrebu. Za vse se prav lepo zahvalimo.

Razposlali smo zahvalne kartice in spominske podobice vsem, kolikor smo imeli naslove. Za slučaj, da bi kdo ne dobil naše posebne zahvale ali da bi bili celo koga izpustili v tej zahvali, lepo prosimo oproščenja. S tole javno zahvalo se želimo hvaležno spomniti prav vseh za vse, kar ste storili v počastitev pokojnega ali nam v pomoč v dneh najhujše žalosti, za vse s čemer ste pripomogli, da so bile pogrebne slovesnosti tako veličastno lepe. Bog povrni vsem, ki ste darovali za sv. maše in druge dobre namene, vsem, ki ste poklonili cvetje in vence, vsem, ki ste dali na razpolago avtomobile za pogrebni sprevod. Najlepša hvala za vse brzojave, pisma, karte in osebne izraze sočustvovanja. Iz vseh naših src se zahvalimo vsem, ki so prišli kropiti in tistim, ki so prišli k pogrebu ter spremljali predragega našega očeta do groba.

O Jezus, neskončna dobrota, daj, da je njegova duša deležna zaklada Tvojega neskončnega zasluženja!

Sprejmi od nas, Gospod, molitve in darila, pokaži mil obraz, pokojnem daj hladila.

Gospod, daruj mu mir, naj večna luč mu sveti, ker si dobronar, uživa raj naj sveti.

Domači vasici Zvirče

*Tiha, kakor biser skrita
sredi lepe te doline
vas v zelenju si ovita,
vzbujáš na mladost spomine.*

*Oj, preljuba vas domača,
vse je tamkaj prelepo,
misel se nazaj povrača,
kadar v srcu je težko.*

*Ko že davno, v časih težkih,
prišla sem za delom v svet,
pozabila nisem na te,
domovine skriti cvet.*

*Vas domača, srečna bodi,
naj se ogne te gorje,
hčerka, ki po tujem hodi,
vedno srčno ljubi te!*

(Kristina Mišmaš)

Spomini na stare čase

Lethbridge, Alta. — V teh visokih letih mi poleg pripravljajanja na večnost, res ne preostaja dovolj časa za branje slovenskih časopisov. List Ameriška Domovina mi je v veliko zanimanje in veselje.

Pred kratkim me je presenetil dopis "Slovenskemu pionirju k njegovemu 91. rojstnemu dnevu". Pisec teh vrstic je John Jerich, ki pravi, da je v Denverju v Coloradu in po vsem Zapađu dobro poznani slovenski rojak-pionir Jože Jarc, pred kratkim slavil svoj 91. rojstni dan. Naj mi pisec tega dopisa dovoli, da se čestitkam pridružim tudi jaz, saj mi je z dopisom zbudil spomine na lepe otroške dni.

Dragi Jože Jarc, poznan si tudi v Kanadi! Čestitam k Tvoji visoki starosti in k Tvojemu rojstnemu dnevu. Pozne so moje čestitke, toda, kako naj vem, da še živiš? Dobro sem vedel, da si odšel v Ameriko, a po tolikih letih pride marsikaj v pozabo.

Ko sem bral dopis, "Jože Jarc, doma iz Črne vasi," kar verjeti nisem mogel, da si to Ti, in sem se spraševal, če je to res mogoče? Dobro mi je poznana Črna vas in Tvoja rojstna hiša. Poznal sem Tvojega očeta, bil je tudi Jože in mati je bila Cila. Njeno dekleško ime je bilo Jernejc. O, Jože, kje so tisti časi? Bilo je pred sedemdesetimi leti, v lepi vasici tam blizu Save, kjer je stala rojstna hiša Tvoje mame. Mladostna leta si preživel pri starem očetu, pri materi in stricu Jerneju. Tako sva si bila skoraj sosed. Se še spominjaš, kako smo se lovili po lepih obširnih vrtovih in ježah? Včasih smo pa tudi tekli pred tabo, na vse strani. Seveda, bil si starejši od nas ostalih. Ali se še koga spominjaš? V domovini imaš več živčih bratrancev.

Jaz pa živim tu v Kanadi kot upokojenec. Ne morem se imenovati pionirja, kot upravičeno nazivajo Tebe, saj sem odšel iz domovine potem, ko so tam nastali "zlati časi".

Torej, Jože, kličem Ti na mnoga leta! Moje iskrene čestitke in prav lepe pozdrave iz daljne kanadske prerije!

Jože Dimnik,
1706 - 21 St. S.

Lethbridge, Alta., Canada

Glas z Zlatega zapada

Valley, Wash. — Zelo redki so v Ameriški Domovini dopisi z Zlatega zapada Združenih držav, zato sem se namenila napisati teh par skromnih vrstic. Veste, tudi jaz rajši berem dopise, kot pa pišem.

Z žalostjo moram najprej napisati, da tudi tu Slovenci počasi drug za drugim umiramo, mladina gre pa za delom in zaslužkom v mesta, kjer počasi pozabi svojo milo materino govorico.

Prvi Slovenci so se tukaj naselili že leta 1888, še predno je bila država Washington pripoznana kot država. Preje se je imenovala Washington Territory.

Slovenci so se pred leti, rekla

bi, pred več kot pol stoletja, tu naselili v kar lepem številu. Prišli so z vzhoda, največ iz Minnesote, precej pa jih je prišlo tudi iz starega kraja. Med te zadnje spadam tudi jaz. V državo Washington sem prišla leta 1909 iz vasi Zgornje Perniče pri Medvodah na Gorenjskem. Poročila sem se leta 1910 s Francikom Tomšetom. Polnih 54 let sva srečno skupaj živela. V zakonu se nama je rodilo osem otrok, eden nama je umrl v nežni otroški dobi, star komaj 9 mesecev, en sin pa je umrl pred šestimi leti, v najlepši življenjski

dobi, star 38 let. Bil je vojak druge svetovne vojske in se je boril z ameriško armado tudi na italijanski fronti. Od najinih otrok žive še štiri hčerke in dva sinova. Vsi so poročeni, ena hčerka, ki živi pri meni, je pa že vdova. Moj mož Franc je umrl pred dvema letoma, tako sem vdova tudi jaz. Stara sem že 80 let.

V najinih zakonskih letih je bilo vsakega nekaj, veselja in žalosti, dela in trpljenja, kot pač povsod v zakonskem življenju. Vedno sem rada brala vse slovenske časopise, ki so mi prišli

v roke. A najrajši berem Ameriško Domovino in pa verski mesečnik Ave Maria, katera dva še vedno pišeta katoliške stvari. Seveda sedaj že težko berem, ker sem bila operirana na očeh. Rabim povečevalno steklo, pa že nekako gre. Brez lepega slovenskega branja bi mi pa bilo preveč dolgčas. Mislila sem si, za eno leto bom še poslala naročnino za Ameriško Domovino, čeprav zaradi slabih oči ne morem vsega prečitati.

Ceprav je uradno že nastopila pomlad, naj vseeno omenim minulo zimo. Snega smo imeli

prav obilno mero. Marec je bil precej suh in ni bilo dežja. Sneg se počasi topi in voda pronica v zemljo, da jo dodobra napoji. Mraza smo kakih 14 dni tudi imeli precejšnjo mero, da se je pomaknilo živo srebro precej nizko. Prve trobentice so se že pokazale po naših njivah, čeprav leži po njih še precej snega. Ptiči kosi so že prišli, a lastovke se še niso vrnile.

Naj za danes zadostuje. Prav lepe pozdrave vsem Slovencem in Slovenkam širom Združenih držav in širom sveta. Vsem že-

lim prav vesele velikonočne praznike.

Mrs. Margareta Tomsha

Kdor misli — že kaj izmisli

Jurij, mešetar, je gnal konja na sejmu, pa ga ni prodal. Tuh-tal pa je, kako bi se na kak drug način dalo kaj zaslužiti na sejmu, kjer ljudje tako radi denar ven mečejo. Pa si jo je izmislil. Neki cigan je gonil po sejmu opico, ki je imela hlače in kapi-co in je tolkla na boben in vse je drvelo za njo.

Jurij je naenkrat dal razglasiti po sejmu, da se v gostilničarjevem hlevu vidi velikansko čudo: Hrvaški konj, ki ima glavo tam, kjer bi moral imeti rep, rep pa tam, kjer bi moral imeti glavo. Kdor je plačal malo vstopnino, je smel v hlev, da je to videl. In ljudi se je kar trlo.

Ko so prišli v hlev, kaj so videli: Konj je bil za rep k jaslim privezan. Jurij pa je imel več, kot če bi konja prodal, pa še čudnega konja po vrhu!

Varčni stari Ben bi cenil način naše postrežbe 1,800,000 članom za samo 2.1 c od dolarja.

Morda bi se celo čudil, kako je to mogoče. Iz enega samega razloga — izkušnje. Mi se specializiramo v predplačani oskrbi v bolnišnicah dalj časa, kot kdorkoli drugi. 30 let, po pravici rečeno. Ben bi cenil to.

In mi smo v tem času našli na ducate načinov, kako znižati stroške tu in tam. V velikih rečeh, kot znižanje režijskih stroškov, leto za letom. In v malih rečeh, kot mikrofilmanje naših zapiskov, da prihranimo na prostoru. Ben je natančnež tudi v malenkostih.

Vsi razlogi skupaj seštetih pa vodijo do enega osnovnega, zakaj Blue Cross lahko povrne 97.9 c vašega denarja za oskrbo v bolnišnicah: zato, ker mi nikoli ne pozabimo, da je to VAŠ denar.

Z njegovim dobrim spominom, bi Ben cenil tudi to.

Blue Cross of Northeast Ohio. Združen z Blue Shield za popolno zdravstveno varstvo.

Blue Cross povrne 97c od vašega dolarja za postrežbo v bolnišnici. Tudi Ben Franklin bi bil prevzet od tega.

PATRICK A. SHEEHAN:

NODLAG

"Lehko rečem," je dejal rezko in zasmehljivo, kakor je vedno govoril o svojih sovražnikih, "da boste sedaj vsi še imenitni postali. Pravijo, da ima on kupe zlata in toliko zemlje, da je ni mogoče prehoditi v enem mesecu. Ne, da bi vam ne privoščil sreče. Bog ve, da vas je revščina dolgo mučila! A vendar ste vedno varovali svoje pošteno ime. Vsaj jaz nisem še nikoli slišal, da bi mogel kdo Curtinovim ali Leonardovim kaj očitati. In slednjič je pošteno ime z revščino boljše kakor sramotno ime z vsem zlatom Kalifornije. Pa tega ni več! Stari časi so minili in z njimi staro poštenje. Sedaj iščejo le denarja, denarja — in meni bi se gotovo podalo, zavidati vas zanj!"

Vsaka beseda je zarezala kakor nož v dušo občutljive, strastne deklice. Le sramoto in zaničevanje je videla pred seboj. Slednjič je vzkliknila jeze in sramu:

"Kaj naj storim? O, povejte mi, kaj naj storim? Saj ne smemo nikomur več pogledati

v oči!"

"Temu se boš že privadila," je odgovoril starec s krutim posmehom; "kadar boš tam v svoji veliki palači in kadar se boš vozila s svojo kočijo, boš pozabila na staro čast in ugled svojega rodu in družine. Toda izpremeniti boš morala tudi svoje ime. Potem boš gospodična Kasey ali pa te bodo morda nazvali po tvojem starem očetu, ovdaniku Daliju. Gospodična Kathleen Daly! Saj te ne bo tam nihče poznal. "Toda," je nenadoma pristavil zasmehljivo z roko, "tvoj oče se bo obrnil v grobn!"

XXVIII. poglavje.
USLIŠAN.

"Čujte," sem dejal nekaj dni pozneje Amerikancu, "saj mi ne boste zamerili, če Vas na nekaj opozorim?"

"Gotovo ne, gospod župnik," je odgovoril začuden. "Svetoval bi Vam, da končate tisto stvar na ta ali oni način. Veliko že govore o tem v vasi. Zapazili so, da obiskujete ono hišo, in povem Vam, da jeziki že ugibajo."

"Ljudje morajo kaj govoriti," se je branil, "in za resnično, pravo klepetanje je ir-

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Assemblers

Light Bench Work

★ No Piece Work

★ Steady Employment

★ Top Pay

★ Modern Plant

★ APPLY IN PERSON

THE SCAM
INSTRUMENT CORP.7401 N. HAMLIN
SKOKIE

(77)

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SHOP — Rogers Pk. By Owner. Selling on count of illness. Good est. business. 7129 N. Clark St. RO 4-3200. (74)

DELICATESSEN — Choice downtown location. Established business, developed through catering and specialized service. — Completely equipped, ready for the right party to take over. — CL 3-9484 after 6 p.m. (75)

GARAGE — Good Lake front area. Well established. Storage and complete Automotive Service. All inside & heated. H. Mueller 823-0596 (74)

REAL ESTATE FOR SALE

HARVEY — 3 Bedroom Brick. Full basement, wall to wall carpeting, Redwood storms, screens. Close to everything. Priced quick sale by owner. PH 333-1462. (9, 12, 15, 16 apr.)

MALE HELP

DESIGN DRAFTSMEN

EXPERIENCED OR TRAINEES

CHALLENGING WORK IN:

- Design of industrial process control panels.
- Industrial control wiring.
- Pneumatic piping.
- Industrial electronic packaging.

TO ARRANGE AN INTERVIEW CALL

MR. QUAY SAYLOR, PERSONNEL DIRECTOR, OR 5-2500

OR WRITE

THE SCAM INSTRUMENT CORP.

7401 N. HAMLIN AVE., SKOKIE, ILLINOIS

(75)

ska vas kakor nalašč. Človek bi mislil, da bodo, če sploh komu, vsaj Nori Curtin prizanesli."

"Saj ne gre za Noro!" sem vzkliknil. "Vi pozabljate, da je tam nekdo, ki je mlajši in priključivejši kot Norah. In da Vam povem naravnost resnico, vedite, da mi je jako neljubo, ko vlačijo ljudje Tessijo Leonard po ustih. Jaz sem jo krstil, jaz sem jo prvič obhajal in vem, da je ona najboljši in najpobožnejši otrok na svetu, ter Vas zagotavljam, dragi prijatelj, da mi je bilo zelo hudo, ko sem slišal, da imenujejo njeno ime skupaj z Vašim, zlasti ker na vsem tem ne more ničesar biti."

"In znanega vzroka kaj ne?" je vprašal otožno. "Vedel sem, da me bo zasledovalo do groba."

"Ne zaraditega. Vsaj jaz še nisem opazil, da bi kdo kaj vedel ali govoril o tem. Stvar je, kakor sem Vam rekel, umrla in je pokopana. Toda zakaj ne govorite z Noro in ne končate vsega?"

"Govoril sem že," je dejal pobito.

"In je šlo vse po sreči, kaj ne?"

"Ne, vse je šlo po nesreči. Zastonj sem prehodil šest tisoč milj. Odbila me je."

In pripovedoval mi je vse.

"Okusi so seve različni," sem dejal. "Toda resnično mi je žal Vas in še bolj nje. Kaj ji je neki bilo, da je odbila tako ponudbo in tako starega prijatelja?"

"Isti ponos, ki je mene zapeljal, da sem odbil njo. Boji se, da bi se osramotil z njo tam v ameriških pragozdih in da bi se je naveličal."

"Toda opazili ste, da se je zelo izpremenila?" sem ponovil.

"Da, zelo se je izpremenila. A to nič ne dè. Prišel sem, da jo vzamem za ženo, in bi to bil tudi storil in se nikoli ne kesal, če bi bila le ona zadovoljna."

"Bog se je usmili," sem zamrmral. "Toda Vaša dolžnost je jasna, moj dragi Terence. Odigrali ste vrlo, možato vlogo. Več ne morete storiti. In iz vzrokov, ki sem Vam jih navel, bi se jaz, ko bi bil na mesto Vas, sedaj kar najhitreje vrnil v Wyoming."

"Poslušal Vas bom, gospod župnik," je odgovoril ponižno, "a hudo mi je, da sem vsa pretekla leta čakal zastonj. Nocoj pojdem tja in se poslovim, jutri pa odpotujem proti Corku ali Queenstownu."

Ravno ko se je stemnilo, je Terence Kasey stopil iz svojega in se obrnil proti hiši gospe Leonard. Srce mu je bilo težko. Sanje njegovega življenja so minile za večno. Vrnil se bo v Ameriko kot samotni mož in ubijala ga bo

misel na vse njegovo bogastvo okrog njega, ko ni nikogar, da ga užije ali podeduje. Težko si je pričobiti premoženje, brdko ga uživati, si je mislil. Ali bi ne bilo zanj tisočkrat bolje, ko bi bil ubog dinar, ki bi imel majhen prostorček, katerega bi imenoval svoj dom, in vse drugo, kar je združeno s to besedo? Bil je napol jezeli na Noro. Bila je nespametna, ponosna, občutljiva. Meni je, da ji mora le besedo izpregovoriti, ji vreči svoje zlato pred noge, in ona bo na veke njegova. Pa ne! Ona ga je samo hladno zavrnila. Ti Irski so ponosni kot zločej, si je mislil. Toda ta reč je, hvala Bogu, končana in za vedno odpravljena. Nihče ni ničesar zašepetal o njegovem rodu in pokolenju. Tam se je prevaril, kjer je bil gotov uspeha. Česar se je najbolj bal, je na veke pozabljeno. Ljudje so se zelo izpremenili, si je mislil. Postajajo pozabljivejši in tem boljši. Kljub temu mu je bilo srce težko, ko je stopil v malo prodajalno.

Jezzen prepričani v sobi ga je ustavil na pragu. V bedni prodajalni ni bilo nikogar, sobna vrata so bila napol odprta, toda vsled belega zastora ni bilo mogoče pogledati ne noter, ne vun. On je en trenutek poslušal. Misli je, da je notri kaka prepirljiva soseda, ki je prišla stresat svoj besednjak zaradi splašene kokle ali zlasanega otroka, ter se je že hotel umekniti na ulico in počakati, ko zaslisi svoje ime in sicer ne na posebno priključiv način. Govorila je Kathleen.

"Vedno sem Vas poslušala in spoštovala, mati," je rekla. "Toda ta človek je prišel na nesrečen dan, da skali naš mir. Nikoli ga nisem marala, odkar sem ga prvič pogledala. In sedaj govori vsa vas o nas!"

"In kaj nam morejo očitati?" je vprašala Tessie nenavadno odločno. Če kak gospod ..."

"Kdo?" je dejala Kathleen posmehljivo.

"Gospod, pravim," je odvrnila Tessie.

"Teda, kot navadno, tudi sedaj ne veš, kaj govoriš," je odgovorila Kathleen.

"Past, otroka!" je rekla mati skrbno. "Vidve sta še mladi in ne poznata sveta. Bolje bo, da pustita te reči."

"Jaz se nisem začela pripravljati, mati," je dejala Tessie. "Katty misli, da jo ves svet gleda in se zanjo zanima."

"Nič takega ne mislim, gospodična," je odgovorila Kathleen. "Prav nič nisem govorila o sebi. Rekla sem le, kar vsa vas pripoveduje."

"Naj pripovedujejo!" je mirila mati. "Kaj morejo neki reči?"

"Toliko, da nas lahko za vedno osramote," je odgovorila Kathleen. "Jaz grem rajši beračič od vrat do vrat, preden nam pride ta človek v hišo."

"Nam pride v hišo?" je dejala Tessie. "Kaj govoriš, Katty? Ali se ti blede?"

"Ne blede se mi, ne. Vsa vas govori, da hodi ta človek k nam in — če že moram povedati, toda ti si me prisilila k temu — da Vas vzame, mati!"

"Sram te bodi, Kathleen," ji je očitala Tessie. "To boš morala povedati pri izpovedi. Da moreš mater tako grdo žaliti!"

"Pusti jo, Tessie," je rekla mati vdano. "Ona ne misli tako hudo. A potolaži se, Katty, in vedi, da se ne mislim omožiti ne s Kaseyem, ne s kom drugim."

"Saj sem vedela!" je vzkliknila Kathleen radostno. "Ljubše bi mi bilo, mati, da umrjete, kot da se omožite z njim."

"Zakaj?" je vprašala mati hladno. "Kaj pa veš o Terencu Kaseyu?"

"Kaj vem, mati? Kar ve vsakdo — da je sin ovdanika." (Dalje prihodnjič)

RAZPOSILJAMO TUDI PO POŠTI!

NAROČITE ŽE SEDAJ ZA VELIKO NOČ
NAŠE IZVRSTNE DOMAČE PREKAJENE
KLOBASE — ŠUNKE — ŽELODČE in druge potrebe

Prvoklasno sveže meso — rižve in krvave
klobase — grocerija vseh vrst

RAZNA VINA — PIVO — MEHKE PIJAČE

MODEL FOOD MARKET

445 East 200. Street
Cleveland, Ohio 44119

KE 1-7447

FLORIAN in MARIE KONČAR — lastnika

želita VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VSEM ODJEMALCEM - PRIJATELJEM
IN ZNANCEM!

O PRAVEM ČASU — Slika kaže prizor iz filma "Mladi Cassidy", ki so ga nedavno snemali na Irskem.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELI VSEM SVOJIM

CENJENIM ODJEMALCEM IN

PRIJATELJEM

NORWOOD APPLIANCE
& FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

MR. IN MRS. JOHN J. SUSNIK

IN SINOVI

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

VAM ŽELI

DOMAČA TRGOVINA S ČEVLJI

MANDEL'S SHOE STORE

OBUVALO ZA VSO DRUŽINO

6125 St Clair Ave.

v Lauschetovem posloplju

VESELE IN SREČNE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ŽELI VSEM DRAGIM ROJAKOM SLOVENSKO
PLESKARSKO IN SLIKARSKO PODJETJE

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

1171 East 61 St.

Tel.: HE 1-0965

Hvala za dosedanje zaupanje.
Za nadaljnjo naklonjenost se priporočamo.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ŽELIJO VSEM VSI IZ

TAUCHERJEVE MESNICE

491 East 260 Street

RE 1-9566

Prvovrstne sveže in prekajeno meso, klobase
vseh vrst, želodci, šunke
FRANK TAUCHER, lastnik

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM
ODJEMALCEM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM
ŽELITA

LOU in DORIS ANDOLEK, lastnika

THREE CORNERS CAFE

1144 East 71st St.

Se priporočata rojakom za obisk

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želita

CHICKIE in EDDIE ABE, lastnika

MAPLE LANES

6918 St. Clair Avenue

Phone: 361-8698

• LIQUOR • WINE • BOWLING •

Vesele velikonočne praznike
želi vsem odjemalcem in
prijateljem

JELERCIC FLORIST

15302 Waterloo Rd.

IV 1-0195